

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

REDACȚIA: Piața Ștefăni, Telefon 17 60 10
Administrația: 17 60 10, Interior 14 06,
Telex: 170 — București

Cum va fi vremea

Pentru zilele de 21, 22 și 23 ianuarie se anunță următorul timp probabil: Vremea se încălzește ușor, excepțional sudul țării, unde se va menține în general friguroasă. Cerul va fi variabil, mai mult acoperit. Vor cădea precipitații, mai ales sub formă de ninsoare. Vântul va sufla potrivit din sectorul sud-vestic. Temperatura în creștere ușoară la început, apoi staționară. Minimele vor fi cuprinse între minus 15 și minus 5 grade. Iar maximele între minus 7 și plus 3 grade. Ceață seara și dimineața.

La munte: Vremea se va încălzi ușor. Cerul va fi variabil, mai mult acoperit. Vor cădea ninsoare slabe. Vântul va sufla potrivit din sectorul vestic. Temperatura în creștere ușoară. Ceață.

Oglinda investițiilor pe două șantiere argeșene arată: „Copilăria” prelungită îndepărtează maturitatea

Un itinerar parcurs prin regiunea Argeș la începutul ultimei luni a anului trecut, ne-a pus în temă cu câteva din problemele de actualitate a două mari obiective industriale aflate la primul pas al construcției lor: Combinatul petrochimic Pitești și Combinatul chimic Rm. Vilcea. Pe baza celor cunoscute cu acest prilej — mai sus în organizarea activității pe șantier, în asigurarea condițiilor pentru continuarea lucrărilor pe timp friguros — se remarcă faptul că ce s-a pierdut la „start”, se recuperează greu pe parcurs, că orice concesie făcută în aceste domenii, se repercutează negativ asupra ritmului de desfășurare ulterioară a construcțiilor respective.

Prezentându-ne situația investițiilor conduse de cele două șantiere au și justificat-o într-un fel:

— Sinteza doar la început. Greutăți, lipsuri, desigur. Dar sint încrezătoare. Până se încheie colectivul, până ne mai organizăm.

Și ca un făcut, încercările de motivare a rămirilor în urmă, au fost dublate și de o respectabilă doză de optimism. Pe ce se baza aceasta?

• La PITEȘTI ni s-a spus clar: Până la sfârșitul anului, principalele probleme vor fi puse la punct. Începutul lui 1967, va însemna astfel un adevărat reviriment pe întregul șantier.

• La RM. VILCEA, ni s-a dat de asemenea asigurări foarte precise: O serie de încheideri prevăzute la obiectivele atacate, vor permite ca încă din prima zi a noului an să sporim ritmul lucrărilor pen-

tru a asigura la timp frontul de montaj al utilajelor tehnologice.

AM FOST ÎN PRIMELE ZILE DIN DECEMBRIE 1966 PE DOUA MARI ȘANTIERE ARGEȘENE AFLATE LA ÎNCEPUT DE DRUM. NE-AM REÎNTORS PE ACELEȘI LOCURI DUPĂ MAI BINE DE O LUNĂ DE ZILE ȘI AM VĂZUT LA CAPĂTUL PRIMEI DECADE DIN IANUARIE 1967, ACELEȘI DOUA MARI ȘANTIERE AFLATE TOT... LA ÎNCEPUT DE DRUM.

— Demarajul în prima lună a anului a fost greoi, neînclinat un ritm corespunzător (ing. TRAIAN BICAN, director general al Întreprinderii de construcții și montaj Pitești).

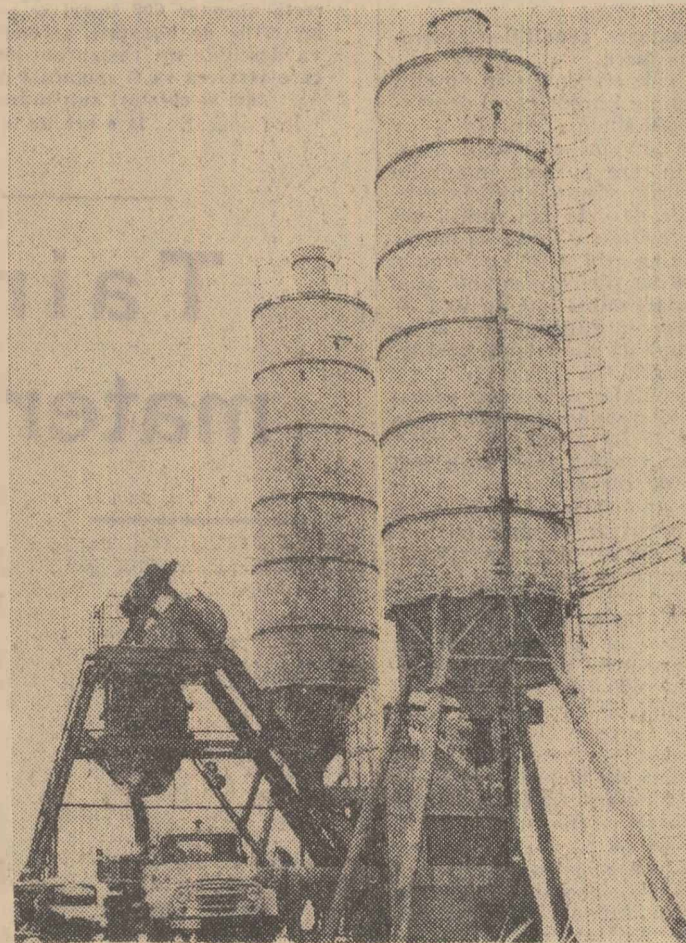
— S-a început anul numai la nivelul producției din luna decembrie 1966, neresușind să creștem imediat ritmul conform noilor cerințe stabilite prin sarcinile de plan pe acest an (ing. TIBERIU CARP, director al Grupului de șantier Rm. Vilcea).

Într-un fel sau altul, interlocutorii noștri au adus până la urmă din nou vorba despre greutatea inerentă începutului — de data aceasta nu numai ale șantierelor respective ci și ale noului an — manifestându-și iarăși binecunoscutul optimism exprimat în formula arhiolosă: Până la urmă totul se aranjează!

Ai sentimentul neplăcut că lucrurile par să se repete? Cu atât mai gravă este situația celor două șantiere cu cit sarcinile stabilite de Planul C.C. al P.C.R. din decembrie anul trecut au cerut conducătorii de ministere, organizațiilor de construcții și montaj, șantierelor să acționeze cu toată hotărârea și priceperea în vederea soluționării opera-

TUDOR GHEORGHIU

(Continuare în pag. a 3-a)

Pe șantierul Combinatului petrochimic Pitești, alimentarea punctelor de lucru cu beton este asigurată de mai multe stații de preparare de mare randament. Datorită ritmului lent al lucrărilor, capacitatea acestora nu este însă valorificată integral. Pe cind deei o concordanță deplină între productivitatea muncii pe șantier și cea a acestor moderne instalații?

Foto: NICU VASILE

În cinstea aniversării Unirii Principatelor

Aniversarea Unirii Principatelor este marcată și în acest an prin numeroase manifestări culturale-artistice. În întreaga țară, în cluburi, câmine culturale, case de cultură, școli și facultăți, unități militare au loc simpozioane, seri literare și programe artistice, dedicate luptei poporului nostru pentru independență, suveranitate și unitate națională.

În Capitală, pe scena Teatrului „Ion Creangă” va fi prezentată în anul sărbătorii premiera pe țară „Luceafărul din spre ziuă” de Rodica Nicolescu, poem dramatic închinat frământărilor epocii Unirii. În aceeași zi, posturile noastre de radio vor transmite în reluare piesa lui Tudor Șoimaru, „Zilele Unirii”. La 24 ianuarie, corul ansamblului „Perinița” va susține în sala mică a Palatului un concert de cîntec patriotic. Vor fi organizate, de asemenea, expoziții de documente despre Unirea, aflate în muzeele de istorie din Capitală și din țară. (Agerpres).

Pe unde a trecut regimentul

În locul unei informații pe care ne pregăteam să o publicăm pe acest loc, în numărul de astăzi, ne-am decis să scriem câteva rânduri prilejuate de un ecou adânc și vibrant ce ni l-a inspirat cuprinsul ei. Aflăm că peste câteva zile, la Giurgiu și în câteva comune din jur, orchestra de muzică populară „Barbu Lăutaru” va da câteva concerte. Faptul în sine nu poate surprinde pe nimănui, din moment ce turmele artistice nu mai constituie azi o raritate. Am găsit însă în el, ca în acea lăută cu care cîntă interpretul orchestrei, o rezonanță veche, un cîrmuș de cîntec doimic ce amintește acel singeros 1907.

Pe soseaua pe care vor merge talmăcitorii cîntecului românesc au trecut acum șase decenii coloanele regimentului 6 infanterie. De pe drumurile fără piatră se vor fi îndalțat nori de praful pe urmele chesoanelor, a căilor ce cărau în spate sanare cu cartușe pentru mitraliere. O expediție a morții înainta spre mealeagurile durabile, minată de minia orărbă a moșierilor ce-și vedeau amenințate aceluș. Și, așa cum spunea cîntecul popular, armata de reprimare a jăraurilor infometate: „Tururile le-asea / Tot satul că-l distruga”. Apoi, tururile au tăcut și lărarul răsulați au avut de îndurat o soartă groaznică, deservită de poezia populară astfel: „Și pînă n-au sute la rînd / Gloanțe de război trăgînd / Foate verde de daftin / I-au pus cat și pe copii / Și-au rămas mame, soții / Cu lacrimi pînă-n bărbie”.

CONST. SIRBU

(Continuare în pag. a 3-a)

La termocentrala Borzești A început montajul turbogeneratorului de 200 MW

BORZEȘTI (coresp. R.I.). Montorii de pe șantierul de extindere a centralei termoelectrice din Borzești au început lucrările de montaj la primul turbogenerator cu o putere de 200 MW.

Folosirea metodei de preasamblare la sol a pieselor a permis avansarea într-un ritm sustinut a lucrărilor de montaj. De altfel la unul din cele două cazane de aburi care vor alimenta turbina nr. 1, s-a terminat ridicarea pe fundul în întregul schelet. În zilele care urmează va începe preasamblarea la sol și a celui de al doilea cazan.

Agendă electorală

Instantaneu la Sălcuța

Ieri după amiază am fost oaspeții lui Ghiță Ion, brigadier în cooperativa agricolă de producție „16 Februarie 1933” din comuna Sălcuța, din raionul Titu. În casa cea nouă a brigadierului, în care belșugul te întâmpină de cum ai deschis ușa pridvorului, în afară de gazdă, nevasta lui și cei patru copii se mai aflau și mulți vecini. Veniseră cu toții să discute pe cine să propună drept candidat al F. D. P. în circumscripția electorală comunală nr. 4.

Cum se cuvine, a început să vorbească gazda Ghiță Ion: „Eu zic să-l propunem pe ve-

Foto: M. POPESCU

cinul nostru, Vasile Radu. Îl știm cu toții: om gospodăru, brigadier de cîmp în cooperativa și săritor la orice treabă. A mai fost deputat și nu ne-a făcut de rușine. Nu ne-o face nici de acum înainte, mai ales că vrem ca împreună să mai aliniem gardurile de pe uliță, să mai aranjăm trotuarele, că primăvara cînd se dezgheață cam știți cum este. De cum lu-

crează în cooperativa agricolă ce să mai vorbim: brigada lui e mereu în frunte!”

Au mai vorbit și alții și cu toții au fost de aceeași părere. Despre treburile gospodărești s-au sfătuit apoi îndelung. Noi am surprins și acest instantaneu fotografic, după care le-am urcat susdepin în realizarea treburilor gospodărești atît gazdelor cit și candidatului.

TAINELE MATERIEI VII

• Contribuțiile unui grup de oameni de știință români în domeniul microbiologiei • Declarațiile prof. dr. Ion Mesrobeanu

Să privim împreună prin ocularul microscopului, scrutînd infinitul mic al materiei vii. Iată celula, ale cărei mecanisme interne, ca și relațiile ei cu mediul extern, oferă, în ultimul timp, terenul unor pasionante cercetări și interesante descoperiri. Cum se hrănește celula? Prin membrană, în citoplasmă, sint absorbite substanțe nutritive. Dar ea poate „mînca”, porțiuni mari de celulă, ba chiar celule întregi. În acest caz, asistăm la un proces diferit. Să urmărim o globulă albă în preajma căreia se

află un microb. Membrana celulei atrage microbul, îl înconjoară, îl înglobează într-o vacuolă, după care microbul e absorbit și distrus. Acest mecanism a primit denumirea de fagocitoză (fagos — a mînca; cytos — celulă). Relativ recent, oamenii de știință au pus în evidență un proces similar — pinocitoză (pynein — a bea) — prin care celula absoarbe de data aceasta nu particule solide, structurate, ci „bea” picături în continuu cărora se găsesc molecule nutritive prea mari pentru a putea traversa direct membrana celulară.

O valoroasă contribuție în problema pinocitozei se datorează prof. dr. Ion Mesrobeanu, dr. Lydia Mesrobeanu și dr. C. Bona, care au studiat pentru prima dată acest mecanism pentru cazul toxinelor. Preocupati de multă vreme de problemele toxinelor bacteriene și cunoscători în în-

treaga lume științifică pentru procedeele, azi clasice, Boivin-Mesrobeanu de extragere a toxinelor proprii corpurilor bacterieni (endotoxine) Ion și Lydia Mesrobeanu au întreprins în ultimii ani o serie de ample cercetări cu privire la modul de acțiune al toxinelor bacteriene asupra celulelor sensibile și asupra celor ce produc anticorpi. Astfel, ei au constatat că toxinele care, avînd moleculă mare, nu pot pătrunde în celulă prin simpla difuziune, ajung în mediul intracelular tocmai prin mecanismul de pinocitoză. Urmărind etapele acestui mecanism, cercetătorii români au reușit să elucideze o serie de aspecte noi și interesante ale acțiunii patogene și imunitizante a toxinelor.

Pe linia aceluiași preocupat

CATINCA MUSCAN

(Continuare în pag. a 2-a)

Să nu-i lăsăm să facă pui!

Haralamb Zincă

În forul său intim dumnezeului nu se sfiește să se considere șmecher, și încă unul subtil, pe care cu greu îl poți ghici sau dibui. De aici, siguranța sa în gesturi și în vorbe, impertinența privirilor sau zîmbetul său căutat ce se vrea de om bun și cinstit.

Șmecherul! Iată-l, de pildă, pe cel mai frecvent. Te dai așezat, să zicem, la rînd să aștepți, laolaltă cu ceilalți, să-ți vină rîndul la bilete. Filmul e bun, sala mică, biletele puține. Stai la coadă, respectînd pe cei din jur și, implicit, pe tine însuși. Deodată apare dumnezeului. Elegant, mîndru de sine, se îndreaptă sfidător, întocmai ca un print al obrazniciei, spre casa de bilete. Dacă cineva îndrăznește să-l opoartreze, derîndu-i să stea la coadă, dumnezeului se arată

jignit, gata să ornece mînușă și să-și opere blazonul. „Vai, dar n-am nevoie de bilete, ci de o informație”, ne asigură el dilatăndu-și nările. S-a „informa” dar cînd se întoarce cu fața spre tine, îți arată cu ostentatie biletele cumpărate. „V-am dus, ce să fac dacă sinteți niște fraieri”! I, spun impertinent privirile sale de șmecher.

„De ce l-am lăsat? Se trezește, în sfîrșit cineva. Să-l fi obligat să stea la rînd?”

Chiar așa, cititorule, de ce l-ai lăsat? De ce nu l-ai pus la pînză?

Șmecherul nu-i întotdeauna, așa cum se crede, un tînor oarecare imberb, de felul său. Nu, nu din păcate,

(Continuare în pag. a 2-a)

Cine va executa lucrările mărunte la locuințe

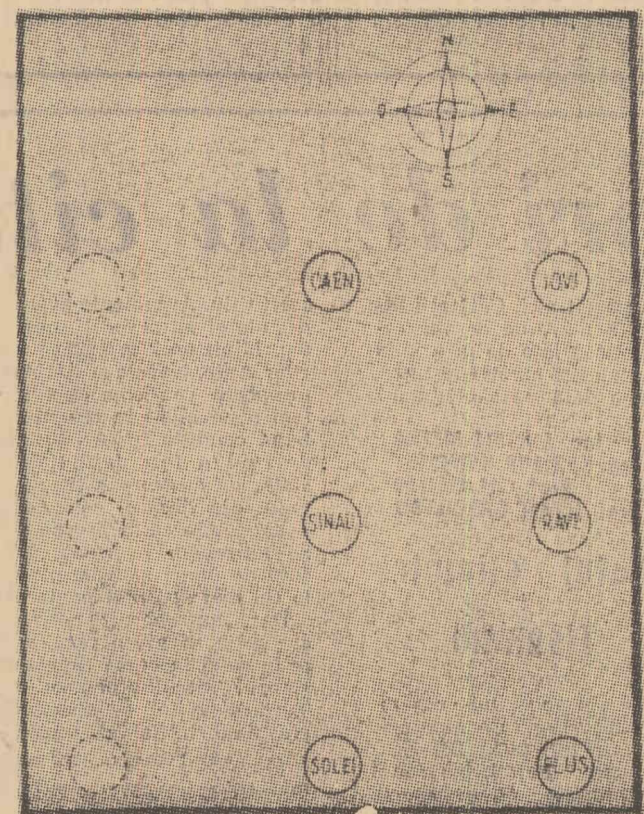
- Revizuirea periodică a instalațiilor
- Oficii de prestări în cadrul I. A. L.

La 1 ianuarie 1967 au fost înființate oficii de prestații în cadrul întreprinderilor de administrație a locuințelor (I. A. L.) care au menirea să asigure îmbunătățirea activității de întreținere a fondului locativ. Întrucît activitatea acestor oficii interesează direct pe locuitorii Capitalei, ne-am adresat tov. ing. C. Popescu, director adjunct al secției de gospodărire locativă-localuri, cerîndu-i o serie de lamuriri.

— Oficiile de prestații — ne-a spus interlocutorul nostru — vor executa lucrări de revizie periodică la instalațiile sanitare din apartamente și părțile comune din blocuri și la unele elemente de construcție, cum ar fi gheburile, burleanele etc. executîndu-se, operativ, și lucrările mărunte de întreținere solicitate de locatari. Potrivit normelor legale în vigoare, costul lucrărilor care cad în sarcina proprietarilor va fi suportat de I. A. L. iar al celor care revin chirasilor va fi suportat de către aceștia, în cadrul notelor lunare de întreținere.

Prin crearea acestor oficii se va asigura o mai bună deservire a locatarilor, creșterea operativității și a calității prestațiilor precum și o întreținere corespunzătoare a fondului locativ. Oficiile vor coordona și urmări activitatea echipelor de meseriași de la sectoarele I. A. L.; sectoarele vor executa lucrările planificate și vor interveni operativ cînd va fi cazul. Pentru astfel de servicii, cetățenii se pot adresa administrației de clădiri sau direct sectoarelor I. A. L.

Pentru ca activitatea oficilor de prestații de la I. A. L. să se desfășoare de la bun început în condiții optime este necesar ca ele să capete un sprijin substanțial atît din partea comitetelor executive raionale cit și din partea comitetului executiv al Capitalei. Se impune ca aceste unități să fie încadrate cu meseriași pe profilul lor, să fie înzestrate cu utilajele necesare și să fie aprobate cu materiale corespunzătoare și în cantități suficiente.

Din toată lumea

Correspondență din Pekin de la Ion Gălățeanu

Anșan — capitala oțelului

Din depărtare, dantela dealurilor care ascund în măruntaiele lor cărbunele și minerele pentru furnale (numai o parte, pentru că o mare cantitate este adusă din alte locuri) par niște personaje din povești care poartă pe umerii lor povara anilor. Seara, zarea se încheie de focul și scintile combinației și ale celorlalte întreprinderi în continuă funcțiune ale orașului, de ghiurande-

le de lumini marcînd siluetele impunătoare ale obiectivelor industriale.

Sintem la Anșan, cunoscut și sub denumirea de „capitala oțelului”, orașul reînscut din propria-i cenușă, unul din cele mai mari centre metalurgice și siderurgice ale Republicii Populare Chineze.

Eliberat în 1948, Anșanul a cunoscut vitioarele războaiului.

(Continuare în pag. a 5-a)

Un „cer” de marmură de acum 2000 de ani

La Banzhi, o localitate din Potenza (Italia) în munții Luca-ni, cițiva nuncitori care să-pau la niște fundații, au văzut apărînd, la doi metri adîncime, o bucată de „cer”. Este vorba de o reproducere, veche de 2000 de ani, a boltei cerului, formată din 6 trunchiuri de coloană, cu o înălțime de aproximativ 40 cm. și late de 30-35 cm., pe care sint inscrite cîteva cuvinte.

Aceste cuvinte, cînd sunt potrivite declarațiilor făcute ziarului Paese Sera de către profesorul Mario Torelli — unor nume de divinități, iar pozițiile în care au fost găsite bucatile de coloană au o mare importanță. Iată unele concluzii ale prof. Torelli cu privire la această excepțională descoperire arheologică: „Mi s-a spus că acestea fuseseră găsite așezate pe două rânduri, fiecare rînd fiind format din trei bucăți. Mi s-a mai spus că distanța dintre ele fusese de exact 3,30 metri.

Am rămas în acel loc o oră și jumătate, privind pietrele descifrinî inscripțiile în limbile latină și oscă. La un moment dat, am înțeles că mă aflam în fața unei reproduceri a bolții cerești... Acele nume, latine și oscă, erau numele unor divinități favorabile: Iovi (Zeul soarelui), Solei (Soarele) Rave (penații) Caen (cerul nopții) Flus (Flora) Sianu (scutul de piatră pe care stătea demnitarul. Ele erau așezate așa cum se vede în desenul alăturat.

În lecătura cu faptul că acest „cer” nu a fost găsit în acest rînd, pietrele referindu-se la partea centrală și la cea de „ast”, prof. Torelli a arătat că celelalte trei trunchiuri de coloană, înfățișînd divinitățile ostile, se află probabil sub pămînt, la doi metri adîncime, adăugînd totodată că bănuiește semnificația inscripțiilor ce se vor găsi pe cele trei trunchiuri de coloană necoase încă la lumină.

Din recipientul zilelor — muncă nici o picătură risipită

Experiența îndelungată pe care o am în a pune la afiș o condiție de căpătene pentru bunul mers al cooperativei agricole de producție este conducerea cu competență a treburilor obștești și folosirea cu chibzuță a forței de muncă.

Cu șase ani în urmă, pentru producția obținută s-au consumat în cooperativa noastră agricolă 94.000 de zile-muncă. Valoarea zilei-muncă crescuse, ce-i drept, față de anii precedenți, ajungând la 22 lei. Dar puteam realiza mai mult. Cu această convingere noi am analizat în adunarea generală și în ședințe de consiliu posibilitățile pe care le avem de a mări producția vegetală și animală, de a obține venituri sporite și a asigura cooperativelor la zi-muncă sume tot mai mari de bani. Am înțeles atunci că, pe lângă aplicarea unui complex de lucrări agro-technice, va trebui să fim mult mai gospodari, să punem capăt risipei de zile-muncă. Ulterior s-a înființat o planificare mai bună, s-au îmbunătățit unele norme, s-a asigurat o evidență mai corectă a consumului de zile-muncă. În anul următor, în condițiile creșterii producțiilor și a veniturilor, s-a realizat o economie totală de 14.000 zile-muncă. Valoarea zilei-muncă s-a ridicat la 31 de lei.

Ne aflăm, așadar, pe un drum bun. Cu sprijinul organelor de partid și de stat, am organizat mai târziu un studiu amănunțit asupra consumului de zile-muncă în brigăzi și echipe cu condiții asemănătoare de lucru, la care am antrenat și cooperatori cu experiență. Analiza ne-a ajutat să desprindem cum anume trebuie chibzuț fondul de zile-muncă, cum putem evita risipa și stimulăm spiritul gospodăresc până la ultimul cooperativ. Concret, fiind mai bine seama de suprafața cooperativei și de septelul proprietății obștești, am organizat astfel muncă am creat două brigăzi de cîmp și una zootehnică. La brigada pomivitică, deoarece avem plantatii pe o suprafață mică, am renunțat complet, suprafața ei repartizînd-o egal celor două brigăzi de cîmp. Am renunțat, de asemenea la socotitorii de la brigăzi, luînd măsuri pentru creșterea rolului competen-

ței și răspunderii brigadierilor, ocupîndu-se nemijlocit atît de organizarea activității brigadierilor cît și de tinerea evidenței muncii fiecărui cooperativ. Ei au putut cunoaște astfel mai bine oamenii, capacitatea lor, comportarea și disciplina în muncă a fiecăruia. În același timp, pentru a stimula lucrul de calitate, am trecut la aplicarea retribuției suplimentare. Nu ne-am oprit însă aici. Cunoșcînd creșterea capacității și a răspunderii cadrelor, am purces și la reducerea numărului contabililor — la trei, al magazinerilor — la unul, al

**O proporție echitabilă
între numărul celor care
indeplinesc funcții de conducere și administrative
și al cooperativelor care
lucrează efectiv în
producție**

paznicilor — la doi (pentru că fiecare cooperativ a devenit un bun paznic al avutului obștești); în timpul transportului produselor la bază am impunit cîțiva delegați însoțitori pe unii cooperativi mai destoinici care lucrează și ca manipulanți. Cînd împreună cu inginerul agronom Traian Zmeu și contabilul șef Nicolae Barbu am tras linie și am adunat, s-a văzut că nu greșim. Producția a decurs bine cu un număr de 10 oameni mai puțin în aparatul administrativ și cu o economie de 3.500 de zile-muncă.

Pe de altă parte, tîn să subliniez faptul că cooperativii au cerut să procedăm și la o revizuire a normelor — tot în scopul de a se evita risipa de zile-muncă. Problema ridicată era pe deplin justificată. În condițiile creșterii mecanizării lucrărilor agricole astfel se prăgește, altfel se recoltează, altfel se transportă, respectiv mai ușor și mai bine. Pentru acest motiv am trecut la stabilirea unor norme mai cores-

punzătoare condițiilor concrete de lucru.

Cît de eficiente s-au dovedit acțiunile întreprinse o demonstrează situația economică cu care am încheiat anul 1965, an în care au fost înființate măsurile sus-amintite. În condițiile de care am vorbit, noi am realizat în medie la hectar 3.000 kg grâu, 3.650 kg porumb, 2.000 kg floarea soarelui, apoi venituri duble față de 1962 (aproape 6 milioane lei) și un consum de zile-muncă total de numai 76.420. Aceasta ne-a dat posibilitatea să ridicăm valoarea zilei-muncă la 60,15 lei (din care 45 lei numerar). Așadar, la un consum total mult mai mic de zile-muncă decît acum șase ani, valoarea zilei-muncă a crescut de aproape trei ori.

Pe această cale, verificată de practică, am înțeles și în 1966 și vom merge cu încredere și acum. În acest sens tîn să precizez că alcătuind planul de producție pe 1967 am prevăzut reducerea cu 2.500 a numărului de zile-muncă consumate în sectorul neproductiv, constîndu-se din singurii creatori de bunuri materiale sînt membrii cooperativelor care lucrează efectiv în producție. Iată de ce, pornind de la propria experiență, socotim că măsurile elaborate de către Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție privind stabilirea cît mai judicioasă a normelor, a funcțiilor de conducere și administrative și a criteriilor de retribuție a lor, vin să întărească și mai mult din punct de vedere economic și organizatoric unitățile noastre, să ridice în treaga activitate la nivelul sarcinilor stabilite de recenta Plenară a Comitetului Central al Partidului.

Analizînd conținutul acestor recomandări prin prisma situației concrete din unitatea noastră, sfătîndu-se cu masa largă a cooperativelor, consiliul de conducere a luat și va lua în continuare măsurile corespunzătoare pentru folosirea cît mai chibzuță a forțelor, întărirea disciplinei în muncă, mai buna pregătire profesională, ceea ce va avea drept efect creșterea puterii economice a cooperativei agricole și a bunăstării membrilor săi.

GHEORGHE GULI
președintele C.A.P. Cataloi,
raionul Tulcea, regiunea
Dobrogea

La școala profesională de alimentație publică din București, aproape 600 tineri se pregătesc pentru a-și însuși meseriile de bucătari, cofetari și ospătari. În curînd, se va deschide un restaurant-hotel-școală pentru public, în care servirea va fi asigurată de către elevi-bucătari, ospătari și cofetari sub îndrumarea profesorilor lor.

În fotografie: la o oră de instrucție practică de cofetărie

Foto: C. POPESCU

Tainele materiei vii

(Urmare din pag. 1)

pări, dr. Lydia Mesrobianu a obținut recent o nouă componentă toxică din microbii intestinali, diferită de cele anterior cunoscute: ea provoacă tulburări nervoase (neurotoxină), este sensibilă la căldură (termolabilă) și — lucru important din punct de vedere practic — poate fi detoxificată prin formol, cu păstrarea proprietăților vaccinate. Desi cercetările se află în fază experimentală de laborator, rezultatele obținute îndreptăcesc speranța că, în viitor, să se poată folosi aceste toxine în vaccinuri sau în producerea de seruri pentru tratarea unor infecții intestinale și urinare.

De curînd, în cadrul schimburilor științifice cu Franța, prof. dr. Ion Mesrobianu, directorul Institutului „Dr. I. Cantacuzino” și dr. Lydia Mesrobianu, șef de secție în același Institut, au fost invitați să tînă mai multe conferințe în fața specialiștilor francezi, despre ultimele lor cercetări. Un numeros auditoriu a umplut, de fiecare dată, amfiteatrele, în rîndul asistenților fiind prezente personalități marcante din lumea științei ca Pierre Mercier, directorul Institutului Pasteur, Andre Wolff (premiul Nobel 1965), Georges Brouet, decanul Facultății de medicină din Paris, prof. Robert Fasquelles, Gernez-Rieux, Elie Wollman... Oaspeții români au conferințat și la Facultatea de medicină din Paris și, ulterior, în orașul Lille.

Interesul manifestat de colegii noștri francezi și întrebuințarea — ne spune profesorul dr. Ion Mesrobianu —

ne-au determinat, pe mine și pe soția mea, să ne împărțim sarcinile în ce privește expunerea conferințelor. Eram dornic și mindru să pot prezenta un scurt istoric al prestațiilor realizate obținute în țară în acest domeniu, începînd cu primii pași — cînd Victor Babeș semna cea dintîi carte de microbiologie din lume... Eram bucuros să vorbesc despre profesorul Ion Cantacuzino, pe care unii dintre cei aflați acolo l-au cunoscut și l-au apreciat, despre remarcabile sa personalitate științifică care a creat și a dat impuls unui centru de cercetare complex. Și aveam, de asemenea, satisfacția să prezint rezultatele rodnice ale activității noastre din ultimii ani, realizări concretizate pe de o parte în sute de comunicări științifice, pe de altă în combaterea, cu rezultate spectaculare, a unor maladii care altă dată făceau ravagii ca febra tifoidă, poliomielița, malarie, difterie, tetanosul, reduce azi la cazuri sporadice sau — chiar — eradicăte.

În marele amfiteatru al Institutului Pasteur, profesorul dr. Ion Mesrobianu și dr. Lydia Mesrobianu li s-au înmînat cîte o medalie cu efigia marelui om de știință francez — omagiu adus celor mai marcante personalități științifice.

Acest omagiu — ne spune prof. dr. I. Mesrobianu — este o apreciere nu numai a rezultatelor activității noastre, ci și a aprecierii neîndoioase a realizărilor Institutului „Dr. I. Cantacuzino” și științei medicale românești.

CATINCA MUSCAN

Carnet cultural

LA TEATRUL „C. NOTTARA”:

„PATIMI” de Paul Everac

Radu Popescu

Unii dintre noi am putut citi Patimi, încă de acum vreo doi ani, și de atunci am așteptat să vedem reprezentată, ba astăzi toamnă la Teatrul Național din Cluj, ba chiar primăvara trecută, tot aici, la „Nottara”. Foarte, foarte apăsător, dar cu condeiul hîmnic și făcîndu-sine lină astfel: „nici o stagiune fără o dramă”, și nu cred că poate exista o traducere mai fidelă și mai frumoasă!

Patimi de Paul Everac, cel mai consecvent și mai autentic actual dintre toți dramaturgii noștri, este de a ne înfățișa un e-roav sadovenian, și de a ne face să participăm la o dramă sufletească și la un conflict de concepții ale căror prime analize și date le datorăm unui anumit unghi al perspectivei sadoveniene asupra tărîmului român. Matei Rizea, eroul lui Everac din „Patimi”, este un tîrîn porcuș pe panta bătrîneții, care, în urma unor catastrofe de familie (abandonat de soție, ceartă tărănușă pentru pămînt, urmată de rănirea unui frate și, consecutiv, de cîțiva ani de temniță), a ajuns la București, unde lucrează ca zidar-salohar pe santierul unor blocuri de locuințe. Traumatizat adînc de năpastele trecutului, el se simte incapabil de a adapta la cerințele civilizației urbane, jignit din toate direcțiile, refuzat, însoțimîntat, de o înșurupare care atinge cîșmarul și împacărea cu moartea.

În această situație, el adoptă soluția sadoveniană a retragerii, a „abstragerii”, cum o numea Călinescu, refugiindu-se în subsoalul plin de vechituri simbolice al blocului recent construit, ascundîndu-se de oameni, opărîndu-se naiv și disperat de asaltul irezistibil al civilizației moderne. Matei Rizea este fiara rădănită care se trăste spre birlog, cu reacțiuni de violentă inocență, într-o apăsătoare, întru consacrare a valorilor morale străvechi tărănești, între care viața și a-pare pentru totdeauna. Inca-drată și demnă de a fi trăită, sau măcar suportabilă. Aici, în această reacțiune, el își arată apartenența la familia sadoveniană a retragerii, a înșurupării — morari, prisăcari, pădu-

rari, ciobani (de altfel, Matei Rizea a fost, în viața sa tărănească, cioban) — pe maluri pustii de ape, în văgăuni de munte, în nepătrunse miezuri de codru.

Der Rizea trăiește în zilele noastre, el nu mai are la dispoziție spațiile sadoveniene, aproape cosmice subsoalul lui e la o distanță derizorie de valurile vieții noi, socialiste. Așa că singurătatea lui nu durează nici o clipă, invadată de alți oameni, dintre care unii îl caută, alții se caută, și alții caută, pur și simplu. Cu acești oameni — ei înșiși, la diferite grade și în diferite sensuri, de criză — se confruntă și își încearcă rezistența toate valorile și credințele lui Matei Rizea, — și rezultatul acestei ciocniri are, în concepția lui Everac, o cuprindere largă și îndrăzneală, și cu deosebire generoasă ca reprezentant al unei concepții despre existență care apare cu totul depășită. Rizea nu poate ieși, desigur, învingător, dar nu iese nici învins. Soluția simplis-

Cronica teatrală

la o structurii psiho-morale a omului socialistului, cu totul nouă, făcînd în mod absolut tabula rasa de toate valorile trecutului, virgine, neatinse de orice supraviețuire a altor achiiziții fecunde ale străvechii lupte a omului pentru perfecționare, este înfirmată de Everac prin argumente adînci și convingătoare, izvorite dintr-o analiză a omului a cărei autenticitate nu poate fi pusă la îndoială. Afirmarea valorilor creatoare ale sufletului, încarnate în acest erou inopoiat și naiv din punctul de vedere al evoluției generale istorice dar apărînd cu vigoare sensul omeneș permanent al iubirii, credinței, sincerității, dreptății, cinstei, se produce cu limpezime și cu forță, mai ales în ciocnirea lui Matei cu tinerii Silly și Bob. Aceștia îi opun o crudă și îngustă concepție materialistă, un scientism naiv și vulgar, sur care, de fapt, ascund și își ascund, decăderea sentimentelor superioare ale iubirii pînă la cea mai facilă senzualitate și cel mai neplăcut experimentalism erotic. — și astfel, Everac introduce în sfera tematică largă a lucrării, sale, problema educației sentimentelor și a tinerii generații, problemă care îl preocupă, de la o vreme, cu mult folos. Din tîrîna generație, face parte

Să nu-i lăsăm să facă pui!

(Urmare din pag. 1)

ne mai lovim și de șmecheri trecuți de mult de pragul tinereții. Pe aceștia îi înfîlțim mai des în viața străzii sau a cartierului. Iată pe unul din ei. Se are frățușe cu toți: cu măcelarul, cu zarzavagiul, cu băcanul. Călușindu-se după principii „Mie să-mi fie bine, șmecherul de cartier, mi se înfîlțesc, mai întotdeauna, cu un copăcel necondiționat al tuturor gesturilor. Îi vezi că stă la magazinul de fructe și legume, cu sacoașă în mînă. Privește în jur cu un aer superior și absent: pîrul său cărunt te induce

în eroare, căci te îndeamnă să-l respecți. L-ai respecta dacă... Redau scena: o femeie îi reproșează zarzavagiului că l-a aruncat în toiler mai mult gunoi decît cartofi, sau că nu i-a cîntărit exact kilogramul de mere. În clipa asta șmecherul coboară din „sferale sale înalte”, „Ce vorbești, cucuonă, te năpustește el cu gura, tîra cîntărit cîntit. De ce-l jignesti? Doar e și el un om al muncii. Ce, crezi că Noi n-am văzut? Tîra cîntărit bine. Am văzut „Noi”. Cam asta-i stilul retoric al șmecherului. Face dreptate în numele meu, al tău, al tuturor întocmai ca un Solo-

mon pogorît dintr-o variantă nouă a Bibliei. De aceea, intervențiile sale intimidă, vinzătorul îi rămîne recunoscător și cînd îl va cîntări merele, va avea grijă să-i aleagă pe cele rumene și frumoase...

„Ce șmecher! Va exclama în șoaptă cineva care a asistat la toată scena asta umiltoare. Ar fi trebuit pus la punct!”

Chiar așa, cititorule, de ce l-ai lăsat și nu l-ai pus la punct?

Există și un șmecher al locului de muncă. Acesta operează de obicei la o gamă foarte variată de măsuri lată una din ele. Tu, coleg, n-ai încotro, îl judeci după expresia măștii și ești înclinat să crezi că ai de-a face cu o ființă sfioasă, sobră, complexată. De aceea, tace, mai cu seamă la ședințele de producție. „De ce nu-ți spui și tu părerea?” îl întrebi. „Ce să spun? răspunde cu sfîcșicenie. N-am ce să spun”. Ne-am obișnuit

cu muțenia sa. Dar el tace din calcul. Știe el ce știe. Tace și așteaptă cu răbdare clipa. Și într-o zi, clipa se orată sub forma unei adunări prezidată, de pildă, de un director general scutit anume de la minister. Spre surprinderea tuturor, „sfîșul” deschide gura și se înscrisă la cuvînt printre primii. Și iată și de cînd. Și cînd-o dată, colegii săi constată că tăcutul nu numai că știe să vorbească, dar are și păreri. După o introducere gîlăuită de „emoție” înșurînată cu privire la cauzele tăcerii sale (Vezi dragă doamne ar fi vorba și înaintea, dacă nu i-ar fi fost teamă) trece la atac. De la o frază la alta devine tot mai vehement, mai critic, mai combativ. Vorbește privind tînt în ochii oaspețelui, vînd parcă a-i spune: „De-ai ști, dragă tovarășe, cît te-am așteptat ca în sfîrșit, să-ți poți mărturisii tot ce am pe inimă!” Iar oaspețelui din prezidiul adunării îl ascultă dinud aprobător

din cap. Nu-l cunoaște, dar a și început să-l aprecieze. În pauză, oaspețelui, bine intenționat, se interesează: „Cine-i tovarășul care a vorbit atît de substanțial?” Iar cel întrebant, timorat de izbucnirea neașteptată a „muțului”, în loc să răspundă fără ezitări: „E un șmecher. I s-au oferit pînă acum zeci de ocazii să-și spună cuvîntul, să ajute colectivul la îndeplinirea unor stări de lucru, dar nu s-a folosit de ele. Dumeașul pe dumea-voastră v-a oșpețat”, căci e șmecher, preferă un răspuns evaziv. Nu-și dă seama că tocmai răspunsul acesta evaziv va duce la promovarea „șmecherului”.

După ședință, tîe dat să auzi însă din partea unor oameni cinstiți: „Ce șmecher. Nu l-am bănuțit așa dom’le! Îmi pare rău că nu m-am ridicat să-i smulg masca...”

Chiar așa, cititorule, de ce nu te-ai ridicat să-i smulgi masca? De ce să-l lași să facă pui?

George Demetru și Rodica Tuțuianu într-o scenă din piesa „Patimi” de Paul Everac

Foto: NICU VASILE

Ce
îmbunătățiri
urmează?

Autobaza I.R.T.A. Sighișoara primise în urmă cu cîteva timp unele propuneri ale muncitorilor care circula pe ruta Dumbrăveni-Sighișoara, în scopul înlăturării deficiențelor manifestate în organizarea transportului. Propunerile se refereau la respectarea orarului de plecare a autobuzelor spre Sighișoara, la amenajarea unei săli de așteptare la Dumbrăveni, la necesitatea unei comportări civilizate a personalului etc.

Măsurile au urmat imediat. Prima a fost mutarea autogării la marginea ora-

Scrisori de la cititori

s-au oprit aici. Călătorii așteaptă măsurile ce vor urma. Dacă le-o da prin gînd să planifice cursele noaptea, sau o dată pe săptămînă?

Ing. EUGEN META
Ing. KAZIMIR KENOSY
Prof. GH. GEGY
Prof. IOAN CIOCIUTE

Satul olimpic
Tismana

Istoria sportului consemnează multe sate olimpice. Noi cei din satul Tismana, comuna Bataji, raionul Vinju-Mare, propunem să fie onorat și al nostru cu

acest titlu. Argumente avem destule și antrenorul nostru, Ministerul Transporturilor Auto, Navale și Aeriene poate confirma că sistemul nostru este în cea mai bună condiție fizică. Asta de cînd a fost desființată stația de acostare a pontonului din dreptul comunei noastre. Așa că în fiecare zi ne antrenăm în cursa de 4000 de metri zăpădat, pînă la cel mai apropiat ponton. Dar „antrenorul” nostru are grijă să avem rezultate bune și la cursa de maraton. Traseul autobuzului Turnu-Severin — Crivina era fixat inițial să treacă și prin satul nostru. Dar nu mai trece și avem astfel deseori ocazia să realizăm

crosul de 30 de kilometri pe orice timp.

În satul nostru olimpic sînt mulți atleți tineri, dar sînt și din cei trecuți de 50 de ani. Propun „antrenorul” să discute neîntîrziat situația lor. Nu vor deloc să mai respecte regulamentul impus: cer stație de ponton în dreptul satului, cer ca autobuzul să nu ne ocolească.

ION BADEA

17 Km în
cinci zile

Stabilisem cu o rudă a mea ca la o anumită dată

să ne înțîlnim la București. Cu patru zile înainte de data fixată pentru înțîlnire, îmi anunță ruda, domiciliată în comuna Hagiești, satul Boteni, raionul Lehliu, printr-o telegramă expediată din Sibiu. Dar în timp ce eu îmi așteptam nerăbdător ruda la București, telegrama mea stătea la oficiul P.T.T.R. Brănești. Și a stat acolo cîntă zile. Chiar dacă în locul factorilor poștali ar fi fost trimis un melc cu telegrama poate că ar fi ajuns mai repede în satul Boteni — aflat la distanță doar de 17 km de oficiul Brănești.

Neglijența funcționarilor de la oficiul P.T.T.R. Brănești mi-a produs încredințuri.

ION TOMA

și Bița, personaj pitoresc și amărîu, care înțelege mai repede, datorită poeziei instinctului său popular, caducitatea „experiențelor” și valoarea sentimentelor curate și trănice. Ca în mai toate dramele lui Everac, în Patimi nu se întîmplă nimic, din punctul de vedere acțiune, conflict, crescînd, desnoadămint etc. Dar de data aceasta, autorul pare a fi renunțat în mod deliberat la asemenea veleități, încredințîndu-se numai interesului pe care îl au identificarea cazuri-

lor umane, analiza sentimentelor și conflictul de idei, și așteptînd ca întreaga dinamică a dramei să rezulte din patosul de autenticitate, de sinceritate și de adevăr al acestora. Încît, deși în anumite zone ale dramei plutește încă, întocmai ca în subsoalul lui Matei Rizea, o ceață de confuzie; deși unele confruntări cheie au o pecete didactică elementară, care evocă vechile polemici dintre materialism și idealism, și idealismul patriarhal; deși cîte o personaj (de pildă, Gunther), începe și sfîrșește fără a ni se lămuri pe deplin, deși toate acestea, Patimi este o dramă de un interes major, și în același timp de o valoare mai mare. Altfel spus, prin argumente sociale cu și prin argumente omenești, viața, convingătoare a învingerii crizei, a ieșirii eroului din subsoalul întunecos, spre lumina vieții socialiste. Și prin faptul că Rizea pricepe și adoptă cu hotărîre această soluție, el părăsește cu totul aura inițială a eroului sadovenian și se înrădăcește puternic în epoca noastră.

Un venit momentul să vorbim și despre spectacol, și trebuie să fim crezuți că e o bucurie pentru noi, ca la atît de scurtă vreme după penibila seară a „Noptii furtunoase”, să ni se dea prilejul de a felicită Teatrul „C. Nottara” pentru un spectacol excelent și mai ales de un înalt nivel al seriozității, al stimei pentru literatură, pentru actori, în sfîrșit, pentru public, nivel sub care n-ar trebui să se mai lase coborît prin „vizituri” și „experiențe” cărora la placă să se numească „moderne” și „contemporane”. Spectacolul a fost realizat de Sorana Coraomă, pe care o considerăm ajunată la o fericită maturitate a talentului și meșteșugului. Carora oștiți cu o adevărată valoare de exemplu, pe care am vreo să-l vedem urmat de cîțiva mulți regizori din generația mijlocie și tîrînă — ea știe a le da mișcarea substanțială, și cu adevărat creatoare, a fidelității față de text, a alegerii și ajutorării actorilor pe calea celei mai exacte și mai atente încercări a personajului. Căci ce altceva trebuie să facă un regizor? Absolut nimic altceva! Și nu e de loc puțin, căci Sorana Coraomă avea de suferat poezia aspră, și nu rareori brutal-dureroasă, a dramei lui Everac, să-l limpezescă și să-l facă accesibil publicului, fără a atenua nota de sinceritate umană, problemele numeroase, complexe și unsoari care conștă ale tematicii fundamentale. Ea a reușit toate acestea într-un ritm solid, într-o atmosferă sugestivă, la o tensiune care nu slăbește nici un moment.

Să fie și foarte bine inspirată în alegerea interpretelor, în centrul cărora, George Demetru, interpretînd pe Matei Rizea, a realizat o creație masivă, de forță sufletească totdeauna maximă, de tehnică înaltă, lăsînd de dorit, — dar e atît de explicabil! — numai în monologul introductiv, în care a ezitat mult în căutarea notei juste. În rolul Biței, căreia autorul i-a dăruit cele mai generoase efecte de pitoresc comico-dramatic, Rodica-Sanda Tuțuianu a dat publicului mai mult decît, poate, datoria, mai mult reprezentînd, în sensul cel mai bun, un fior de poezie amară, absolut în intenția și în nota autorului. Un actor pe care n-am avut nicio dată prilejul de a-l vedea pînă azi, deși nu pare a fi chiar un proaspăt absolvent, pe numele său Ion Popa, a fost cu totul excelent în rolul lui Gunther Haase, cu o mică nevoie de surdina în scena finală. Nu pot spune nimic despre Anda Caropol, interpreta tinerii Silly, totdeauna aceeași, totdeauna fără comunicativitate, fără mister, fără dramă, fără nimic. În schimb, am bucuria de a nu avea de spus decît lucruri bune, bune fără nici o concesie, despre Ștefan Iordache, un tîrîn cu dotăție strălucită, pe care acum cîteva zile, m-a durut sufletul să-l văd eșuînd atît de neîndrept în „Noaptea furtunoasă”. În rolul Aureliei Mișu, negustoreasa de vechituri, Eugenia Bosineanu, s-a reamîntit tuturor ca o actriță valoroasă, capabilă, aci, de o compoziție cu mijloace simple și cu efecte sigure.

IN EDITURA POLITICĂ
AU APĂRUT

TEORIA ȘI METODA
ÎN ȘTIINȚELE SOCIALE,
vol. III, Economie, drept, statistică, sociologie.

400 pag. 11,50 lei 244 pag. 4,75 lei

CONDUCEREA ȘI MUNCA
COLECTIVĂ — PRINCIPIU
SUPREM AL CONDUCERII
DE PARTID
Culegere de studii

400 pag. 11,50 lei 244 pag. 4,75 lei

SESIUNILE SFATURILOR POPULARE

BRASOV Continuitate
și exigență în indeplinirea
hotărârilor

Deputații și invitații care au luat cuvântul la sesiunea Sfatului popular regional Brașov, creșterea și exigența în indeplinirea hotărârilor

Mulți deputați au dezbătut în sesiune aspecte legate de rentabilitatea și calitatea produselor industriei locale. Soluțiile sugerate de cei care au luat cuvântul au reflectat în general o bună cunoaștere a posibilităților și rezervelor din întreprinderi. Cu toate acestea rentabilitatea produselor rămâne o problemă deschisă pentru comitetul executiv al Sfatului popular regional și secția sa de industrie locală. S-au făcut până acum mai multe studii și analize. Totuși mai sînt și în acest an 23 de produse nerentabile, care vor influența negativ asupra rezultatelor ce se vor dobîndi. Cum se poate vorbi despre rentabilitate, atîta vreme cît față de prețul de vânzare, de 330 lei pe mie de cărămizi, la întreprinderea de industrie locală din Făgăraș cheltuielile efective se ridică la 351 lei pe mie de cărămizi, iar la cea din Tirgu Secuiesc la 513 lei? Pe bună dreptate deputatul Ion Dragos din Sighisoara propunea să se studieze încă de la începutul anului — și nu în luna mai sau iunie cum s-a făcut pînă acum — soluțiile ce se pot adopta pentru rentabilitatea tuturor produselor industriei locale.

Necesitatea creșterii eficienței economice a fiecărui produs a fost subliniată și de deputatul Gheorghe Gălașan. În acest sens vorbitorul a amintit faptul că anul trecut, deși 40 de produse ale industriei locale au fost planificate a se realiza cu beneficii, la multe dintre ele s-au înregistrat pierderi. Întreprinderea din Ghimbav a produs mobilă în valoare de aproape jumătate de milion lei, iar întreprinderea din Brașov, Rupea și Sf. Gheorghe au realizat, la rîndul lor, produse de uz casnic cu pierderi mari.

Față de seriozitatea cu care au fost ridicate aceste probleme ar fi fost de așteptat o intervenție mai profundă din partea deputatului Iosif Hess, vicepreședinte al comitetului executiv regional. Cu atât mai mult cu cît în acest an planul

industriei locale din regiunea Brașov crește cu 16 la sută față de 1966. Sesiunea ar fi vrut să cunoască ce și-a propus vicepreședintele și secția de resort în legătură cu modernizarea și mecanizarea procesului de producție, folosirea creditelor de mică mecanizare și organizarea rațională a procesului de producție în întreprinderile producătoare de materiale de construcții. Nu lipsită de interes ar fi fost discutarea calității produselor care, așa cum s-a arătat, a lăsat de dorit în unele întreprinderi. (Este cunoscut faptul că în 1966 întreprinderile Mobilă — Sf. Gheorghe, Mobilă — Ghimbav, cele din Sighisoara, Sibiu, Tg. Secuiesc, Întreprinderea mixtă locală Rupea și altele au avut refuzuri la produse a căror valoare se ridică la peste un milion de lei).

În aceeași ordine de idei se cuvine arătat că a provocat nemulțumiri tăcerea care a înconjurat lipsurile semnificate de raport și de coraport în realizarea unor lucrări de gospodărire comunală cuprinse în planul de investiții, dar neminate. Deputatul Török Iuliu a criticat unele neajunsuri ale transportului în comun între Săcele și Brașov, dar cu toate acestea nu se poate spune că lipsurile din acest sector — în special din orașul Brașov — au fost dezbătute la nivelul cerințelor actuale.

Deși ar fi fost necesară o participare mai substanțială la discuții, în sensul tematicii problemelor dezbătute, în sensul analizării cu mai mult spirit autocritic din partea vorbitorilor a unor deficiențe, se poate spune că sesiunea Sfatului popular al regiunii Brașov va putea contribui la ridicarea pe o treaptă calitativă superioară a activității economiei locale, în lumina sarcinilor trasate de Plenara C.C. al P.C.R. din 21—23 decembrie 1966 și de recenta sesiune a Marii Adunări Naționale. Este de datoria comitetului executiv al Sfatului popular regional Brașov să urmărească cu continuitate și exigență îndeplinirea hotărârilor luate și să studieze posibilitățile de aplicare a propunerilor făcute de deputații și invitații care au luat cuvîntul la sesiune.

LUCIA MANOLESCU
GHENADE VINȚI
correspondentul
„României libere”

PLOIESTI Atenție
sporită activităților
gospodărești

Între problemele care au constituit obiectul unor dezbateri aprofundate pe marginea raportului prezentat în sesiunea Sfatului popular al regiunii Ploiești, un loc însemnat l-a ocupat gospodăria comunală. Faptul este explicat de aria largă a acestui sector, Ploiești fiind regiunea cu cele mai multe orașe și, implicit, cu cele mai multe întreprinderi de gospodărire comunală. Sub acest aspect este fără îndoială o realizare meritorie faptul că întreprinderile comunale poartă pe umerii lor sarcinile ce le revin de pe anul trecut. Au fost efectuate peste plan prestații către populație în valoare de 25 milioane lei, s-a îmbunătățit servirea cu mijloace de transport, alimentarea cu apă potabilă etc. Preocuparea atență față de problemele gospodărești a stimulat pe locuitorii regiunii care au participat activ la acțiunile de interes obșteșc realizînd lucrări în valoare de 144 milioane lei.

Sesiunea Sfatului popular a arătat însă că, față de posibilitățile regiunii, realizările puteau fi mai bune dacă se acționa cu mai multă promptitudine pentru punerea în valoare a rezervelor existente în fiecare întreprindere de gospodărire comunală, dacă se intervenea cu mai multă operativitate pentru înlăturarea deficiențelor ivite pe parcurs. Au fost cazuri — și vorbitorii s-au referit la ele — cînd unele întreprinderi s-au aprovizionat cu materiale peste necesități, fapt care a dus la transporturi și manopere suplimentare, la pierderi și degradări de materiale, cum s-a întâmplat de pildă la I.O.C.R. Ploiești, I.G.O. Rimnicu Sărat și I.L.L. Ploiești. Ceea ce apare și mai bizar este că în ciuda zelului pentru... aprovizionare cu materiale, s-au executat lucrări și reparații de slabă calitate, s-a prelungit deseori termenul de executare a unor prestații pentru populație. Causa acestor lipsuri stă în organizarea încă defectuoasă a

muncii, îndeosebi la lucrările de construcții. Dacă cifra comunicată în sesiune privind fondurile cheltuite pentru acțiunile curente de îngrijire și înfrumusețare a orașelor (41.000.000 lei) reprezintă o realitate incontestabilă, nu putem fi însă de acord cu aprecierea făcută asupra felului în care a fost cheltuită această sumă: „realizarea în bune condiții a întreținerii străzilor, parcurilor și zonelor verzi”. În Ploiești, în Buzău, în Tîrgoviște, sînt multe străzi care nu se pot bucura de o asemenea... apreciere.

Desigur, este pozitiv faptul că în anul 1966, spre deosebire de anii precedenți, s-au cheltuit în întregime fondurile alocate pentru lucrările de întreținere. Dar rămîne totuși o problemă spinosă: nefolosirea a 2.300.000 lei din fondurile destinate investițiilor. Explicația constă în mare parte în faptul că unitățile de gospodărire comunală nu au asigurat din timp construcțiilor documentația tehnică și formele necesare pentru deschiderea finanțării la lucrările de alimentare cu apă a orașului Vălenii de Munte, a localității Poiana-Cimpina ca și la alte lucrări. La rîndul său, constructorul nu s-a înscris în termenele prevăzute în graficul pentru unele lucrări cum ar fi: drumul Tîrgoviște—Prisaca, rezervorul de apă de 10.000 m.c. din Ploiești, rezervorul de apă de 5.000 m.c. din Sinaia.

Pentru anul 1967 există perspectiva restabilirii echilibrului. Constructorul dispune de pe acum de toate documentațiile tehnice necesare începerii lucrărilor. Evident, cu aceasta, sarcina beneficiarului nu s-a încheiat. Problema care se pune cu stăruință este nu numai folosirea integrală a fondurilor de întreținere și investiții cît mai ales cheltuirea acestor fonduri cu maximă eficiență.

PAUL LAMPERT
correspondentul
„României libere”

GALATI Ritm
și calitate în construcția
de locuințe

Se spune că totul e bine atunci cînd se termină cu bine. Dacă ar fi să dăm crezare a acestei zicale, atunci n-ar mai trebui, poate, să mai discutăm despre felul în care s-a realizat, în anul ce a trecut, planul privind construcția de locuințe în regiunea Galați. La sfîrșitul anului 1966, planul valoric la acest capitol al investițiilor fusese îndeplinit în proporție de 101 la sută, din cele 3836 apartamente planificate fiind realizate 3831.

Bilanțul pare, deci satisfăcător. Dar lucrurile nu stau chiar așa în realitate și de aceea au fost pe larg analizate în sesiunea a 9-a a Sfatului popular regional Galați care a dezbătut planul și bugetul local. Căci, dacă pînă la urmă planul construcțiilor de locuințe a fost îndeplinit, asta a necesitat mari eforturi și o seamă întreagă de compromisuri. De mai mulți ani, în această regiune nerespectarea ritmului în execuția și predarea apartamentelor constituie o tară care provoacă neajunsuri în primul rînd beneficiarilor direcți, locatarilor. E de ajuns să amintim în acest sens că, în primul semestru din 1966, s-au dat în folosință doar 19% din locuințele planificate.

Oprindu-se asupra cauzelor care au determinat această neritmicitate, darea de seamă prezentată de tovarășul Mihai Nicolae, președintele comitetului executiv al Sfatului popular regional, a insistat cu precădere asupra întîzierii cu care au fost preluate documentațiile. Într-adevăr, așa cum am amintit într-un articol publicat anterior în ziarul nostru, la micraioanele 16 și 18 A din Galați, unde era de executat „grosul” construcțiilor de locuințe, nu s-a urmărit încadrarea într-un preț de deviz mai redus pe apartament și nici nu s-au utilizat rațional amplasamentele, prin sporirea densității suprafeței locuibile la hectar. De aceea, obținerea avizelor și aprobărilor a întîrziat pînă la data de 19 iulie 1966, determinînd începerea, de asemenea, cu întîrzieră a locuințelor și deci „asalt” puternic în ultimul trimestru. Pe de altă parte unele comitete executive orașenești și raionale nu au asigurat la timp amplasamentele necesare, creînd

greutăți organizării șantierelor și începerii lucrărilor. Așa este cazul, în orașul Galați, cu amplasamentele din micraionul 2 Mazepe eliberate cu 45 de zile întîrzieră.

Acasta a fost situația în 1966. Care sînt perspectivele pentru acest an? Există condiții ca, pe baza experienței acumulate în anul care a trecut, cele 3836 apartamente planificate pentru 1967 să fie realizate și preluate în mod ritmic? Deși situația se prezintă, într-o oarecare măsură, mai bine decît în anul care a trecut, existînd proiecte de execuție pentru 75,7 la sută din volumul lucrărilor de investiții, din lucrările de cuvînt ale tovarășilor Silviu Teodorescu, director al D.S.A.P.C., Stan Alecu, președintele comitetului executiv al Sfatului popular orașeneș Galați, M. Brănduș, director al T.R.C. și al altor vorbitori a reieșit că lipsa de ritmicitate continuă să constituie o amenințare. Proiectele din anul micraionului (nr. 17 din Tîglinea) vor fi preluate de D.S.A.P.C. abia la sfîrșitul lunii aprilie, iar cele pentru micraioanele nr. 19, 20 și 21, înfrumusețate de C.S.C.A.S., sînt în fază de reconsiderare.

Analizînd temeinic, în spirit critic, posibilitățile de care dispun organizațiile de protecție și de construcții, deputatul executiv al Sfatului popular regional, a insistat cu precădere asupra întîzierii cu care au fost preluate documentațiile. Într-adevăr, așa cum am amintit într-un articol publicat anterior în ziarul nostru, la micraioanele 16 și 18 A din Galați, unde era de executat „grosul” construcțiilor de locuințe, nu s-a urmărit încadrarea într-un preț de deviz mai redus pe apartament și nici nu s-au utilizat rațional amplasamentele, prin sporirea densității suprafeței locuibile la hectar. De aceea, obținerea avizelor și aprobărilor a întîrziat pînă la data de 19 iulie 1966, determinînd începerea, de asemenea, cu întîrzieră a locuințelor și deci „asalt” puternic în ultimul trimestru. Pe de altă parte unele comitete executive orașenești și raionale nu au asigurat la timp amplasamentele necesare, creînd

PAUL MARIAN

Modernizări
de drumuri
în regiunea
Crișana

ORADEA (coresp. R. 1). În regiunea Crișana sfaturile populare fac în prezent intenție pregătiri în vederea continuării — imediat ce timpul va permite — a amplei acțiuni de modernizare a drumurilor începută în anii anteriori. De remarcă că în 1966 în regiunea Crișana s-au asfaltat noi trasee, cum sînt: Bocsiș-Ineu-Seleus, Salonta-Tinca-Vintere, Chiribiș-Voievozi, Simleu-Sărmașag, construindu-se în același timp 5 poduri noi.

Aplicîndu-se o seamă de metode eficiente — prepararea asfaltului prin folosirea nisipurilor bituminoase din bazinele Derna, Tătaruși, Budoii, în stare naturală, îmbrăcămînti asfaltice ușoare la cald, prepararea asfaltului din zăi, rezultat steril din exploatarea țitelului și altele — prețul de cost al unui kilometru de drum modernizat a fost redus cu pînă la 250.000 lei.

În perioada 1966—1970 în regiunea Crișana se vor moderniza 350 km. drumuri, șantierelor ce se vor deschide vizînd traseele Ineu-Sebiș-Buteni, Sebiș-Moneasa, Alejd-Aștileu-Cornet și numeroase drumuri între comunele Simbăta-Dobresii, Nădab-Seleus, Marghita-Secuieni și altele.

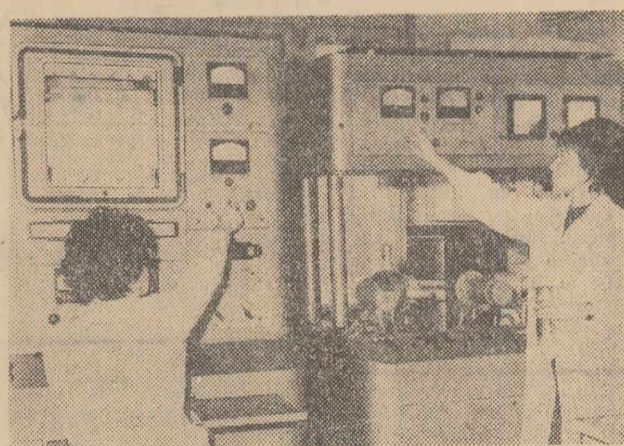
Istoriografii pămîntului

Unul dintre adevărurile pe care cercetătorii din domeniul geologiei se străduiesc să-l stabilească — de a căruia cunoaștere depinde indirect, mîsurarea rezervelor de materii prime — îl constituie vîrsta reală a rocilor, care sînt veritabile depozite de mineruri. Determinarea momentului în care ele s-au născut oferă instrumentul esențial pentru precizarea structurii scoarței.

Ca și în multe alte domenii, pînă nu de mult se lucra pe acest tărîm cu date relative. Relative, deoarece vechimea straturilor era conturată cu ajutorul metodelor paleontologice. Actul lor de naștere era completat în funcție de fosilele găsite în roci, a căror apariție în istoria Pămîntului este — în general — cunoscută.

Astăzi, grație utilizării spectrometrului de masă, colecțiivul de cercetători de la Institutul geologic din Capitală condus de cercetătorul principal Lemne Maria, poate preciza vîrsta absolută a rocilor. La această cunoaștere absolută s-a ajuns pe baza evidențierii înasurilor radioactive ale rocilor.

Una dintre metodele folosite în laboratoarele institutului este cea denumită „potasiu-argon”. Această metodă de lu-

Cu ajutorul aparatului pe care-l înfățișează fotografia noastră — denumit spectrometru de masă — cercetătorii fizicieni Magdalena Ioneică și Anca Tănăsescu silese rocile să destăinuie un amănunt biografic unecori... penibil: vîrsta absolută.

Foto: NICU VASILE

cru se bazează pe constatarea că — în momentul nașterii lor — unele roci cuprind un izotop radioactiv al potasiului. Or, prin dezintegrare, acesta trece în alt element chimic: argonul. Cercetîndu-se proporția de potasiu și argon dintr-o rocă — și cînosîndu-se „rata” transformării potasiului în argon — se poate stabili cu precizie în care moment al trecutului îndepărtat al Pămîntului a luat naștere roca respectivă.

S-a și precizat — pe această cale — vîrsta absolută pe care o au granitele din diferite regiuni ale țării și unele șisturi cristaline din Carpați și Dobrogea. Vîrstă care se cifrează la sute de milioane de ani și a cărei cunoaștere oferă elemente prețioase pentru conturarea mai precisă pe hărțile geologice a bogățiilor subsolului țării noastre.

I. ADRIAN

„COPILĂRIA” PRELUNGITĂ
ÎNDEPĂRTEAZĂ MATURITATEA

(Urmare din pag. 1)

tive a dificultăților resimțite pînă acum. Nimeni nu crede desigur că remedierea lipsurilor semnificate se poate face peste noapte. Dar nici să așteptăm sosirea verii nu poate constitui o leșire recomandabilă. Practic, în cazul celor două mari șantiere argesene se observă că s-a ajuns la o perpetuare nedorită a fazei „de început”. În felul acesta însă, „copilăria” prelungită a unui șantier devine dăunătoare, frîinată trecerea la adolescență și apropierea cît mai grabnică de maturitate mult așteptată, cînd lucrările intră, în sfîrșit, în ritmurile stabilite, realizîndu-se, ca într-o nouă uzină, parametrii protecției.

Atingerea acestei maturități înseamnă în primul rînd încheierea și delimitarea organizării de șantier, asigurarea întregului complex de utilități necesare construcției și montajului. Or, pe cele două șantiere acest capitol este încă deficitar. La Pitești, ritmul lent de anul trecut în organizarea de șantier, împlinit cu neașiguranță din vreme a condițiilor de lucru pe timpul iernii și-a pus pecetea pe lucrările desfășurate încă din primele zile ale anului. Aici, deși problema înlocuirii apei și a agregatelor necesare preparării betonului, a încălzirii locurilor de turnare a fost rezolvată din punct de vedere al execuției, alimentarea cu abur s-a realizat abia cu începere din decada a doua a lunii ianuarie. Pe de altă parte, ritmul lucrărilor continuă să fie influențat negativ și de defectarea frecventă a utilajelor de construcții, defecțiuni ce nu cu puțin îi remediază o oarecare rativitate locală datorită faptului că stația de întreținere și reparații nu a fost terminată și în consecință nici utilitățile.

Nici că se putea o ilustrare mai sugestivă a interdependenței dintre organizarea de șantier și lucrările de bază.

Pe șantierul de la Rm. Vilcea, punctele de lucru despre care am fost informați în de-

cembrie că vor fi închise pentru a permite continuarea activității și în lunile de iarnă, le-am găsit acum în ianuarie tot... deschise. La hala de electroliză a fabricii de produse cloro-sodice, împîlăria metalică necesară acestei încălziri nu a sosit încă pe șantier, în timp ce un grup recent elaborat stabilește pentru 15 martie începerea pregătirii de montaj a utilajelor a căror intrare în depozit este așteptată pentru luna februarie. Numai că la depozitul de

În acest moment în care conducerea de partid și de stat apreciază că realizarea investițiilor pe 1967 este hotărîtoare pentru întregul cîmăl, cele două mari șantiere argesene își permit să irosească aproape o întreagă decadă de lucru. În timp ce indicțiile date solicită realizarea în mod ritmic a tuturor obiectivelor, prin înfățișarea în fiecare perioadă de plan a unui volum proporțional de lucrări, celor două șantiere li se planifică pentru trimestrul I o

din luna octombrie 1966 pentru confecționarea unor rezervoare de clor lichid, după ce a fost plimbată pe la uzina „Independența”-Sibiu, nu i s-a găsit nici astăzi întreprinderea furnizoare. Asemenea expuse de fapt trebuie să trezească la realitate pe beneficiarul de investiții — respectiv Ministerul Industriei Chimice, care degevară acum de problemele de construcții își poate conta pe mai mult decît la asigurările necesare de utilități tehnologice — dar și Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, principalul furnizor de instalații.

Greul apăsă însă pe umerii noului Minister al Construcțiilor pentru Industria Chimică și Rafinării. Recent, în cadrul unui interviu publicat în coloanele zărilor noastre, conducătorul acestui minister, tovarășul ing. Matei Ghigiu, ne-a asigurat de fermitatea aplicării unui întreg plan de măsuri menit să determine o deslăsurare în ritm susținut a lucrărilor pe șantierul din subordine. Foarte bine, dar după cum am văzut nu peste tot aceste măsuri prind viață atît de repede pe cît o cer termenele de darea în funcțiune a noilor obiective industriale. Iată de ce este necesar ca planurile de măsuri expuse să li se imprime o caracteristică de bază: OPERATIVITATEA. Cîteva exemple în acest sens, pot ilustra odată în plus cît de imperioasă este această cerință:

● Nici pînă acum conducerea șantierului de la Pitești nu a elaborat planul de coordonare a lucrărilor pe acest an. Și nu a făcut-o în primul rînd datorită faptului că a intrat cu greu în posesia graficelor de predare a proiectelor și a utilajelor, că nu are încă contact cu beneficiarul.

● Același șantier resimte lipsa unor macarale de 10 tone, buldozere și autobasculante, care deși promise intrînză se sosesesc.

● La Rm. Vilcea, apropiatele lucrări de montaj la fabrica de produse cloro-sodice, solicită execuția unui mare volum de coajre. Cine să le execute însă cînd efectivul necesar de dulghieri este cam la jumătate? Fără îndoială că sînt destule șantiere unde asemenea lucrări de dulgherie sînt acum mai reduse, permițînd transferarea unor asemenea forțe de muncă acolo unde este mai mare nevoie de ele. Dar asemenea operații nu se fac de sine, chiar dacă este vorba de o soluție provizorie. De pe acum însă noul minister trebuie să se îngrijască de extinderea școlărilor într-o serie de meserii deficitare pe șantier (dulghieri, sudori, feneri, instalatori).

● De la 1 ianuarie a.c., Grupul de șantier — Rm. Vilcea a preluat și o parte din planul de construcții de locuințe locale. Urmăză să execute și să predea în acest an circa 600 de apartamente. De reținut că pînă în prezent nehotărîndu-se măcar amplasamentele viitoarelor blocuri, nu s-a putut începe nici organizarea de șantier.

Asemenea palide debuturi în noul an, prelungesc desigur în mod nedorit copilăria celor două mari șantiere argesene. Stă însă în puterea Ministerului Construcțiilor pentru Industria Chimică și Rafinării, a conducătorilor șantierelor de la Pitești și Rm. Vilcea, șantiere pe care lucrează cadre cu îndelungată experiență, să ajute neîntîrziat ca importanțele lucrări pe care le coordonează să atingă maturitatea.

TUDOR GHEORGHIU

CONSTANTA Localitățile
de pe litoral mereu
mai frumoase

Desfășurarea lucrărilor sesiunii Sfatului popular al orașului Constanța n-a oferit o imagine elocventă a preocupărilor pentru sporirea succesorilor obținute pînă în prezent.

După cum era și firesc, problemele edilitare au stat în centrul atenției sesiunii analizîndu-se cu precădere acele sectoare care mai prezintă lipsuri evidente. Din păcate însă raportul comitetului executiv a trecut cu ușurință peste unele deficiențe manifestate în unitățile care au o largă contingență cu cetățenii și n-a supus unei analize exigente cauzele care au determinat aceste rămîniri în urmă. Căci în Constanța, există o bază puternică pentru îmbunătățirea rapidă tocmai a acelor sectoare care trebuie să stea la dispoziția populației și a numeroșilor vizitatori veniți în această parte a țării. Numai în anul care a trecut au fost date în folosință 1542 de apartamente în orașele Constanța și Mangalia, 32 de săli de clasă, o fabrică de bioxid de carbon cu o capacitate de 570 tone pe an și s-au modernizat străzi și pavaje pe o suprafață de 71.000 mp.

În ansamblul cerințelor sporite ale cetățenilor, aceste realizări sînt totuși departe de a epuiza resursele locale existente. Nerentabilitatea unor unități ale industriei locale s-a răsfîrțat în munca constructorilor și în realizarea ritmică a planului. Totodată la Trustru de construcții nu s-a asigurat o asistență tehnică perseverentă și o organizare judicioasă a producției. În anul trecut, la șantier s-au înregistrat stagnări de aproape 4.000 (zile om) și peste 5.000 (zile om) de absențe nemotivate.

Cunoscînd bine toate aceste lipsuri, deputații au interpellat factorii de răspundere care gospodăresc unitățile de utilitate publică cerîndu-le explicații amănunțite. Astfel, deputatul Marin Chisu, l-a interpellat pe deputatul T. Surperceanu, directorul Întreprin-

DUMITRU TABACU
PETRE ZARNESCU
correspondentul
„României libere”

Pe unde a trecut regimentul

(Urmare din pag. 1)

Cîntecul popular a închinis în versurile lui amarul și durerea satelor rase de pe suprafața pămîntului, a familiilor îndoliate. Strunele viitorilor au tălmăcit noianul de sentimente ale unui popor care a știut să înfrunte cu capul sus vicisitudinile vremurilor de exploatare.

Simț 60 de ani de cînd regimentul burghezo-moșteresc, a trimis regiamente spre Giurgiu și spre multe alte colțuri de țară, comandîndu-se: „Ordon să se tragă!” Istoria păstrează, pe lângă alte documente zdrobitoare și unele hărți ale masacrelor. De sus, de la Flămînzii din Moldova și pînă la capătul vestic al Olteniei, sînt însemnate punctele de foc ale măcelului. Puncte care reprezintă sate în flăcări și vieți pierdute. De pe culmile dealurilor, degete arătate au indicat obiective ce trebuiau spulberate.

CONST. SIRBU

Buturugile

Incident în acceleratul de Cluj. Intr-un compartiment. Și încă în unul. În aproape toate compartimentele. Ați observat cu siguranță că todeauna la urcarea în vagon oameni, cei mai mulți, sunt grăbiți și nervoși. Apoi, după plecarea trenului, apele se liniștesc. Odată locul ocupat, bagajele aranjate, respire calmul liniei.

Așa se întâmplă mai todeauna. Dar în vagonul în care călătoream liniște s-a restabilit mai tirziu și mai greu. Nu fiindcă, prin cineștie ce întimplare, nimerisem într-un vagon de nevrotici. Lumea era îndreptățită să se manifeste nemulțumirea. Locurile în compartiment erau marcate alandala, fără continuitate și fără logică. În plus, se găseau, bunăoară, două locuri cu numărul 27, în timp ce posesorul locului cu numărul 26 și-l căuta zadarnic. Și asta în fiecare compartiment.

Oamenii nu mai aveau timp să vadă și să aprecieze faptul că voiazează într-un vagon nou, modern, confortabil. O neînsemnată buturugă mică, care semăna cu o buturugă de mestece, așezată lângă un loc, de o mină neglijentă — lipseau în bună măsură de călători de posibilitatea de a se bucura de condițiile civilizate pregătite cu atita trudă și atita cheltuială.

Pe parcursul călătoriei s-a ivit și o altă asemenea buturugă mică provocatoare de incidente și neplăceri. Un cetățean a scos din buzunar o țigară și, liniștit, a început să fumeze. Cineva a protestat: „du-te dumneata pe coridor; nu suport fumul“. „Dar, a replicat omul, ăsta e un compartiment de fumători“. Și, spre convingere, a arătat plăcuta emailată ce reprezenta o țigară fumegândă. Discuțiile au continuat cu argumente și contraar-

PAUL MARIAN

Cărți rare

Marile noastre biblioteci naționale dețin lucrări unice în lume. Una dintre acestea, tipărită de Ambrosius Huber în 1499 la Nürnberg, cuprinde povestiri care descriu evenimente petrecute în anii scurtei domnii a lui Vlad Țepeș. Deși pînă acum specialiștii în domeniul cărților rare au identificat 15 ediții referitoare la actele cunoscutului domnitor român, cea existentă în patrimoniul Bibliotecii centrale de stat nu se

mai găsește în nici una din bibliotecile de peste hotare. O altă lucrare, care a văzut lumina tiparului în 1601 la Bruxelles, redă un episod din jaftele de arme ale strălucitului domnitor Mihai Viteazul: remarcabilă victorie câștigată de oștile române — la Gorăslu — în luptele împotriva armatelor lui Sigismund Bathory. Această publicație se află în prezent în tezaurul cărților rare de la Biblioteca Academiei (Agerpres).

Sesiune științifică a I C E M

Ieri, au început în Capitală lucrările celei de-a VII-a sesiuni de comunicări științifice a Institutului de Cercetări Metalurgice (ICEM). În sedința plenară care a marcat deschiderea sesiunii au luat cuvîntul ing. Ion Marinescu, ministrul industriei metalurgice, dr. ing. I. Tripsa, directorul Institutului, acad. St. Nădășan, directorul Centralului de cercetări tehnice din Timișoara al Academiei și profesorii Al. Rău și Gh. Vanci de la Institutul politehnic „Gh. Gheorghiu-Dej“ din București. Făcînd un bilanț al realizărilor activității de pînă acum a ICEM, vorbitorii s-au referit totodată la sarcinile de seamă pe care Plenara C.C. al P.C.R. din decembrie 1966 le pune în fața acestui sector de bază al economiei naționale.

Cu un bogat program de activități este prevăzută și sesiunea ICEM, vorbitorii s-au referit totodată la sarcinile de seamă pe care Plenara C.C. al P.C.R. din decembrie 1966 le pune în fața acestui sector de bază al economiei naționale.

Cu un bogat program de activități este prevăzută și sesiunea ICEM, vorbitorii s-au referit totodată la sarcinile de seamă pe care Plenara C.C. al P.C.R. din decembrie 1966 le pune în fața acestui sector de bază al economiei naționale.

probleme cărora industria noastră metalurgică și siderurgică trebuie să le răspundă în perioada următoare: creșterea producției de oțeluri aliate, valorificarea superioară a metalului, diferențierea calitatii oțelurilor în funcție de domeniul de utilizare, aplicarea unor procedee siderurgice moderne, valorificarea optimă a materiilor prime în siderurgie, creșterea eficienței economice a tuturor întreprinderilor metalurgice. Alături de oameni de știință din institutele Academiei, învățămîntul superior, de cadre din institutele de cercetări, proiectări și din Centrele de cercetare ale marilor uzine, la sesiune iau parte în calitate de invitați — prezentînd totodată și comunicări proprii — specialiști din institutele de cercetări de profil similar din Austria, Cehoslovacia, Franța, Italia, Iugoslavia, R.D. Germană, R.F. Germană și Polonia.

Desfășurată pe secții, șapte la număr, lucrările sesiunii vor continua pînă la data de 21 ianuarie a.c.

Primii „ghiocei“ avicoli

ORADEA (coresp. R. L.). Incubatoarele din regiunea Crișana au livrat recent cooperativelor agricole de producție peste 20.000 de pui de o zi din prima serie. De remarcat că 4.000 din acești „ghiocei“ livrați altor unități au fost

furnizați de incubatorul cooperativelor agricole de producție „Drapelul roșu“ din Salonta. Incubatoarele din regiunea Crișana vor livra unităților cooperatiste în acest an peste 800.000 de pui de o zi, în patru serii.

Concurs pentru crearea unui Marș al pionierilor

Consiliul Național al Organizației Pionierilor din Republica Socialistă România instituie un concurs pentru crearea unui „Marș al pionierilor“. Condițiile pentru desfășurarea concursului sunt următoarele:

1. Concursul este public și deschis tuturor compozitorilor și poezilor, membri ai uniunilor de creație sau amatori.
2. Textul marșului va cuprinde de preferință — trei strofe și un refren și va fi scris în unison, fără acompaniament.
3. La concurs vor fi primite lucrări muzicale realizate prin colaborarea directă dintre compozitori și poezi.
4. Lucrările în formă definită (text și muzică), purtînd un motto, vor fi trimise Consiliului Național al Organizației Pionierilor (str. Dr. Marinescu nr. 2, raionul V. I. Lenin, București), în cinci exemplare, cu mențiunea „Text și muzică pentru Marșul pionierilor“, împreună cu un alt plic închis, care va conține, alături de motto-ul ales, numele și adresa reală a expozitorului.

5. Concursul se va închide la 30 martie 1967.

6. Pentru cele mai valoroase lucrări, Consiliul Național al Organizației Pionierilor, la propunerea unui juriu format din personalități ale vieții muzicale și literare, va acorda următoarele premii:

- un premiu I, în valoare de 10.000 lei;
 - un premiu II, în valoare de 7.500 lei;
 - un premiu III, în valoare de 5.000 lei;
 - trei mențiuni, în valoare de 2.500 lei fiecare.
- Lucrările considerate ca valoroase, dar care nu vor fi premiate, vor fi achiziționate de către Consiliul Național al Organizației Pionierilor (Agerpres).

În 24 de ore

În cadrul ciclului de conferințe „Memoria pămîntului românesc“, la Palatul Culturii din Cluj a avut loc joi expunerea „Tendințe de unitate națională în evul mediu“. A vorbit lectorul universitar Pompiliu Teodor de la Universitatea „Babeș-Bolyai“.

În cadrul schimburilor prevăzute în acordul cultural dintre țara noastră și Franța, o delegație de scriitori alcătuită din Alexandru Oprea, Alexandru Andreișoiu și Nichita Stănescu, a plecat la Paris, pentru o vizită de două săptămîni.

Actualitatea internațională

Vizita neoficială a conducătorilor sovietici în R. P. Polonă

VARȘOVIA 19 (Agerpres). La invitația C.C. al P.M.U.P., în zilele de 17 și 18 ianuarie L. I. Brejnev, A. N. Kosighin, și N. V. Podgornii s-au aflat într-o vizită prietenească neoficială în R.P. Polonă. Ei au avut convorbiri cu W. Gomułka, J. Cyrankiewicz, E. Ochab și cu alți conducători polonezi.

În cursul convorbirilor a avut loc un schimb de păreri în problemele relațiilor polono-sovietice și în legătură cu problemele actuale ale politicii internaționale.

Cele două părți au constatat deplina unitate de vederi în aprecierea situației internaționale actuale și situației din mișcarea comunistă mondială. Ele și-au exprimat așteptarea de a dezvolta în continuare colaborarea multilaterală dintre cele două țări și țări în interesul popoarelor poloneze și sovietice, în numele întăririi coeziunii și unității comunității socialiste și mișcării comuniste mondiale.

Sedința Comisiei permanente C.A.E.R. pentru industria radiotehnică și electronică

BUDAPEȘTA 19 (Agerpres). La Budapesta a avut loc cea de-a 8-a sedință a Comisiei permanente C.A.E.R. pentru industria radiotehnică și electronică la care au participat delegații din Bulgaria, Cehoslovacia, R.D. Germană, Polonia, România, Ungaria, URSS. În conformitate cu acordul dintre C.A.E.R. și guvernul R.S.F. Iugoslavia cu privire la participarea Iugoslaviei la lucrările organelor Consiliului, la sedința Comisiei au participat reprezentanți din R.S.F. Iugoslavia. În calitate de observatori, la lucrări au luat parte reprezentanți din R.P.D. Coreeană și R.D. Vietnam.

Comisia a ascultat comunicarea cu privire la sarcinile care decurg din hotărârile sesiunii a XX-a a Consiliului și a Comitetului său executiv. A fost aprobat planul de activitate pe anul 1967 al Comisiei și au fost adoptate recomandări în vederea specializării producției unor produse ale industriei radiotehnice și electronice, precum și recomandări în vederea standardizării unor piese și componente radio.

Sedința s-a desfășurat într-o atmosferă de unanimitate, colaborare sinceră, prietenie și înțelegere reciprocă.

Anșan — capitala oțelului

(Urmare din pag. 1)

Combinatul, de exemplu, își încetase complet activitatea. Mecanismele înepensieră de mult, zgomotul specific unei întreprinderi industriale încetase. Peste tot creșteau, nestingherii, ciulinii, ierburile și floarea soarelui. Părăsind orașul sub presiunea trupelor de eliberare, tehnicienii și inginerii străini încercau să „proorocască“: „De aici veți putea culege numai sorgi“; „veți putea produce fier și oțel abia peste 40 de ani“. S-a întipărit în sufletul tuturor metalurgistii și oțelarii, locuitorii orașului Anșan, au înălțat urmărirea războiului, au trecut la punerea în funcțiune a agregatelor și, într-un termen scurt, capacitatea de producție a fost restabilită, apoi lărgită continuu, noi și noi utilaje intrînd în producție, noi furnale ridicîndu-se alături de cele existente, cu indicii de producție superiori, la cel mai înalt nivel al tehnicii.

Industria oțelului, alături de alte ramuri, avea nevoie de cadre. Au fost luate măsuri pentru pregătirea unui personal tehnic calificat prin dezvoltarea învățămîntului superior și extinderea școlilor medii tehnice. Au luat ființă institute de cercetări științifice pentru pregătirea de specialiști care să studieze și să stapînească cele mai noi tehnologii. Un mare număr de ingineri și tehnicieni al combinatului provin din rîndul orașului.

Parcurem vasta hală pentru produse profile. Producția nu încetează nici o clipă a zilei. Șerpi de oțel înroșiți aleargă necontenit pe banda tehnologică, se zbat, sint prinși de mecanisme, pentru a li se da diferite forme și, după ce ajung la dimensiunile dorite, se odihnesc pentru a se răci pe „patul“ din apropiere.

Oțelarii din Anșan au adus o contribuție importantă la lărgirea gamei de oțeluri, materie primă indispensabilă pentru multe ramuri ale economiei. Ca și la alte combinații din țară și aici, s-a desfășurat o vastă mișcare pentru producerea de oțeluri slab aliate în cantități cât mai mari pentru înlocuirea oțelului car-

bon. După cum se știe, oțelul slab aliat conține elemente aliate în proporție mică însă, are proprietăți deosebite la elasticitate, mare rezistență la coroziune, este ușor de prelucrat și sudat. Deoarece durabilitatea lui este de 30 pînă la 100 la sută mai mare, o tonă de oțel de acest fel poate înlocui, în general, o tonă și jumătate de oțel carbon. În oțelăria din R. P. Chineză, zeci de noi oțeluri slab aliate sint în faza experimentală. La combinațiile din Uhan, Anșan etc., au fost experimentate cu succes și au intrat în producția de masă, 14 noi sortimente de oțel de acest fel, cu o largă aplicare și întrebuințare în industria constructoare de mașini, chimică și petrolieră, construcții și transporturi. O statistică arată că producția de asemenea oțeluri în întreaga țară a fost în 1966 cu 20 la sută mai mare față de cea a anului anterior.

Producția și folosirea pe scară largă a oțelurilor slab aliate este considerată ca o importantă realizare. Situația existentă în lume în momentul de față, arată că în afară de o mică cantitate de oțeluri speciale, folosită mai cu seamă la mașini-unelte de precizie și utilaj cu parametri speciali, oțelul folosit în industria constructoare de mașini, comunicații, construcții și transporturi este oțelul carbon. Întrucît nu există elemente aliate, oțelul carbon este simplu și ieftin de produs.

După cercetări și experimentări intense, muncitorii și tehnicienii chinezi au reușit să topească minereuri marte, obținînd oțelurile slab aliate. Producerea de asemenea oțeluri — spun specialiștii — se poate obține cu ajutorul instalațiilor pentru producția oțelurilor obisnuite. Schimbînd cantitatea diferitelor elemente aliate se produce oțel cu calități speciale. Marile poduri, nave, automobile, camioane, tractoare și utilajul pentru îngrășămintele chimice construite din oțeluri slab aliate au caracteristici tehnice mai bune decît cele din oțel carbon.

Combinatul din Anșan își aduce și de zi cu zi contribuția la diversificarea sortimentelor, la dezvoltarea industriei siderurgice a țării. În anul care a început, al doilea an al celui de-al treilea plan cincinal, noi și importante sarcini stau în fața cetății oțelului.

Ianuarie 1967

Romania liberă Sport

Campionatul mondial de handbal

Echipa țării noastre a ratat calificarea în finală

VASTERAS (Correspondență specială telefonică). — Nici așară echipa noastră de handbal nu a avut o comportare prea strălucită la actuala ediție a campionatului mondial. În meciurile pe care le-a susținut reprezentativa noastră cu R.D. Germană, U.R.S.S. și Ungaria, au ieșit în evidență o serie de deficiențe, atât în jocul de apărare cit și în atac. Așară, în semifinalele cu Cehoslovacia, toate aceste slăbiciuni au apărut mult amplificate deoarece de astă dată au intrat în joc adversarii de cea mai înaltă valoare. Jocul foarte rapid practicat de cehi în atac, combinațiile acestora la marginea careului de 9 metri, au pus în dificultate evidentă apărarea noastră, incapabilă de a stopa intrările spre poartă ale adversarului. A surprins, în mod deosebit, pasivitatea cu care jucătorii români au privit activitatea în teren a excelentului Duda. Lăsat în permanență nemarcat, mai ales în repriza a doua, Duda a suferit nestingherit la poartă marciind gol după gol, aproape din aceeași poziție. Neînșirată s-a dovedit echipa noastră și în marcarea extremelor, deși se știa, și încă de mult, că cehii au o îndemnare aparte în înscrierea golurilor din poziții laterale. Ați văzut probabil pe micul ecran cite go-

luri au marcat adversarii noștri de pe extreme. Carențelor din apărare li s-au adăugat cele din atac. Dacă la începutul meciului ne-am surprins adversarul și l-am condus cu patru puncte diferență în minutul zece, aceasta s-a datorat înțelegerii cu care atacanții noștri au rezolvat situațiile din fața porții lui Arnost. Din păcate însă în finalul primei reprize și apoi în cea de a doua handbaliștii români au slăbit ritmul, au plimbat balonul la infinit și această temporizare de joc a ușurat mult misiunea apărării cehi. Pe măsura ce timpul se scurgea și adversarii se detașau, o excesivă stare de nervozitate a cuprins echipa noastră. De aici o succedanie de greșeli, de ratări chiar și din situațiile cele mai clare posibile, loviturile de la 7 metri. Am beneficiat de patru asemenea lovituri dar nu a fost transformată decît una singură. Și astfel echipa română, de două ori campionă mondială, a fost învinsă cu scorul de 19—17.

În cea de a doua semifinală Danemarca a învins cu scorul de 17—12 echipa Uniunii Sovietice. Simbătă Cehoslovacia joacă cu Danemarca pentru locurile 1—2 iar România cu Uniunea Sovietică pentru locurile 3—4.

In turul campionatului de volei Multe arbitraje nesatisfăcătoare

În ultimii ani voleiul românesc, în special cel masculin, a făcut progrese mari, ilustrate de locul II obținut de reprezentativa noastră la ultimul campionat mondial și de faptul că finala unei întreceri atât de puternice cum este „Cupa campionilor europeni“ s-a disputat între două echipe românești. Este un succes de prestigiu, care obligă mult în viitor și care impune pregătirea tuturor factorilor la un nivel care să servească și să ajute acest progres. Unul dintre acești factori este și arbitrajul. El poate frîna sau stimula progresul în orice sport, dar mai ales într-un joc cum este voleiul. De aceea arbitrajele trebuie astfel prestate încît să stimuleze pregătirea jucătorilor, să-i încurajeze către folosirea unor procedee tehnice mai grele dar combinate și eficiente; de asemenea trebuie să asigure un climat de joi corepunzător, fără gîtuiri psihologice — ca urmare a unor penalizări pentru greșeli imaginare, sau a unor excese de arbitraj.

Analizînd din acest punct de vedere arbitrajele prestate în prima parte a campionatului republican de volei se poate spune că multe dintre acestea au fost nesatisfăcătoare. Din păcate acest calificativ se poate acorda și citorva arbitraje din meciurile cheie, derby. De pildă cel mai important joc campionatului masculin, Dinamo — Ra-

pid, a fost încredințat lui Gh. Ionescu, care revine în arbitraj după o absență îndelungată. Faptul s-a reflectat în arbitrajul prestat, care a avut multe scăderi (apreciere inegală a jocului în linia a doua, deseori depășit de jocul pe fileu). Situația s-a repetat și în alte meciuri importante: Rapid — Steaua la băieți și Dinamo — Rapid la fete. Colegiul central de arbitri a greșit în alegerea făcute.

Colegiul central de arbitri a manifestat lipsuri serioase și în ce privește programarea arbitrilor pentru divizia secundă. Deși a cunoscut la timpul potrivit că începînd cu noul campionat numărul echipelor din Divizia B va crește la dublu, și deci nevoia de arbitri va sporii, nu a luat măsuri necesare. Pentru returnul campionatului se impun cîteva măsuri urgente: în primul rînd scoaterea din lotul divizionar a arbitrilor care nu corespund; apoi imposibilitatea treptată a lotului divizionar cu cadre tinere, care se afirmă în campionatele de calificare și regionale. În sfîrșit, programarea arbitrilor pentru jocurile derby să se facă după criterii realiste. Numai în felul acesta vom putea ridica nivelul arbitrajului și vom pune de acord factorii care să ducă la un continuu progres al voleiului românesc. GEORGE MATEI

Se acționata olimpică a României-Penarol Montevideo 2-0

MONTEVIDEO 19. — Peste 10.000 de spectatori au urmărit miercuri în noaptea la Paysandu (350 km de Montevideo, meciul de fotbal dintre cunoscuta echipă Penarol și selecționata olimpică a României. Fotbaliștii români au desfășurat un joc bun, repurtînd victoria cu scorul de 2-0 (1-0). Cele două puncte au fost realizate de Moldoveanu în minutele 43 și 56. În continuarea turneului echipa olimpică a României urmează să evolueze la Santiago de Chile în compania echipei Wanderers. Apoi fotbaliștii români vor juca în zilele de 22 și 24 ianuarie în Bolivia.

AGENȚIILE DE PRESĂ TRANSMIT

● Așară, la Cracovia, s-a desfășurat întîlnirea feminină de baschet dintre echipa locală Wisla și Politehnica București, contînd pentru „Cupa campionilor europeni“. Gazdele au cîștigat cu scorul de 66—55 (31—27). Învîgătoare și în meciul de la București baschetbalistele poloneze s-au calificat în turul următor al competiției.

● Echipa de baschet Dinamo București nu a reușit să se califice în turul următor al „Cupelor“ fiind învinsă de așară, la Bruxelles, de Royal IV cu scorul de 82—58 (38—28). În meciul de la București dinamoviștii cîștigaseră la o diferență de 16 puncte.

● Slavia Praga și Sienmenthal Milano s-au calificat în semifinalele „C.C.E.“ la baschet. Slavia a învins la Leipzig pe ASK Vöwvarts (68—63) iar Sienmenthal, pe teren propriu, și-a luat revanșa asupra lui R. C. Malines cu 121—104. În primul meci belgienii cîștigaseră cu 110—103. În „Cupa cupelor“ Ignis Varese a eliminat pe ABC Nantes, învingînd-o și în deplasare cu 69—68 (în tur 61—43).

Vineri trecută, la Rio, în timp ce își făcea bagajul pentru a pleca într-un lung turneu cu echipa sa F.C. Santos, celebrul Pele a primit vestea că soția sa, Rosemari, a născut o fetiță. A doua zi Pele se afla la clinică, lîngă soția sa, iar fotografiile au fixat pe peliculă imaginea pe care o publicăm alăturat. Micuța Kelly și cei doi părinți.

Pronosticul nostru la concursul Pronosport

1. Atalanta—Foggia	1
2. Bologna—Lanerossi	1
3. Cagliari—Brescia	1
4. Fiorentina—Roma	1
5. Inter—Mantova	1
6. Lazio—Juventus	2
7. Lecco—Milan	2
8. Torino—Napoli	x
9. Venezia—Spal	1
10. Alessandria—Sampdoria	2
11. Catanzaro—Modena	1
12. Messina—Varese	1
13. Savona—Catania	1

IN EDITURA UNIUNII DE CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

- **Gandbal în 7 de loan** Kunst-Ghermănescu. 305 pagini 9,75 lei
- **Demonstrații sportive de masă** de Emil Jecu și Nicolae Crutescu. 200 pagini 6,75 lei
- **Gimnastica sportivă**. 534 pagini 15 lei
- **Învățarea jocului de baschet** de Aristide Hrisco, Teodora Predescu, Alexandru Lăzărescu, Constantin Negărescu. 150 pagini 4 lei

Actualitatea internațională

Programul P.S.U.G. din Berlinul occidental pentru alegerile din martie

BERLINUL OCCIDENTAL 19 (Agerpres). — În Berlinul occidental a avut loc o conferință de presă la care Gerhard Danelius, președintele P.S.U.G. din Berlinul occidental a expus programul partidului său pentru alegerile în Adunarea orașenească de deputați, care vor avea loc la 12 martie. După cum se subliniază în program, „pe calea unei politici raționale și de bunăvoință, de recunoaștere a faptelor reale, Berlinul occidental trebuie să ofere un exemplu pentru dezvoltarea relațiilor dintre R.F.G. și R.D.G. și totodată să contribuie la soluționarea problemelor naționale importante”.

„Cosmos-138”

MOSCOVA 19 (Agerpres). — În Uniunea Sovietică a fost lansat la 19 ianuarie satelitul artificial al Pământului „Cosmos-138”. La bordul satelitului este instalat aparatul științific pentru cercetarea spațiului cosmic.

Un interviu al primului ministru francez

MONTREAL 19 (Agerpres). — Într-un interviu acordat televiziunii canadiene, primul ministru francez, Georges Pompidou, a prezentat liniile generale ale politicii interne și externe ale guvernului francez, insistând asupra situației internaționale. Referindu-se la relațiile dintre Franța și Statele Unite, primul ministru, după ce a amintit tradiția de alianță și prietenie dintre cele două țări, a subliniat că între ele există totuși divergențe. Considerăm

Colaborarea cehă-italiană în producția de motociclete

PRAGA 19 (Agerpres). — Potrivit agenției C.T.K., firma cehoslovacă „Motokov” va colabora cu firma italiană „Ital Jet” în producția de motociclete. Firma italiană va furniza șasiurile motocicletelor, iar „Motokov” — motoarele.

Fructe conservate sub formă de praf

BERLIN 19 (Agerpres). — Institutul pentru prelucrarea legumelor și fructelor de la Magdeburg, care în acest an a sărbătorit un deceniu de

„Spiritul de luptă al Vietnamului de nord este ridicat”

— scrie Harrison Salisbury în New York Times —

NEW YORK 19 (Agerpres). „Spiritul de luptă al Vietnamului de nord este ridicat” — acesta este titlul unui nou articol publicat în ziarul „New York Times” de Harrison Salisbury, cunoscutul autor al reportajelor despre bombardamentele americane asupra Hanoiului. El relevă modul firesc în care nord-vietnamezii vorbesc despre hotărârea lor fermă de a lupta pentru țară, de a-și apăra independența și suveranitatea față de agresiile americane, de a merge la nevoie pînă la sacrificiul suprem. Salisbury subliniază, totodată, abnegația cu care populația îmbină lupta cu munca: „Trebuie să cultivăm orez și conștient să luptăm. Sintem de părere că eroismul înseamnă atât curaj cât și creație” — spune un cetățean. Sînt citate cuvintele unei persoane care a vizitat o unitate a forțelor

aeriene nord-vietnameze: „Închipuiți-vă că piloții lor se scot la patru dimineața, merg pe cîmpurile de orez și lucrează 3-4 ore stînd în apă rece pînă la brîu. Apoi se suie în avioane și pornesc la luptă împotriva americanilor. Nu am auzit niciodată despre asemenea oameni”.

Ziaristul american își încheie articolul subliniind că „spiritul nord-vietnamez este o forță puternică”.

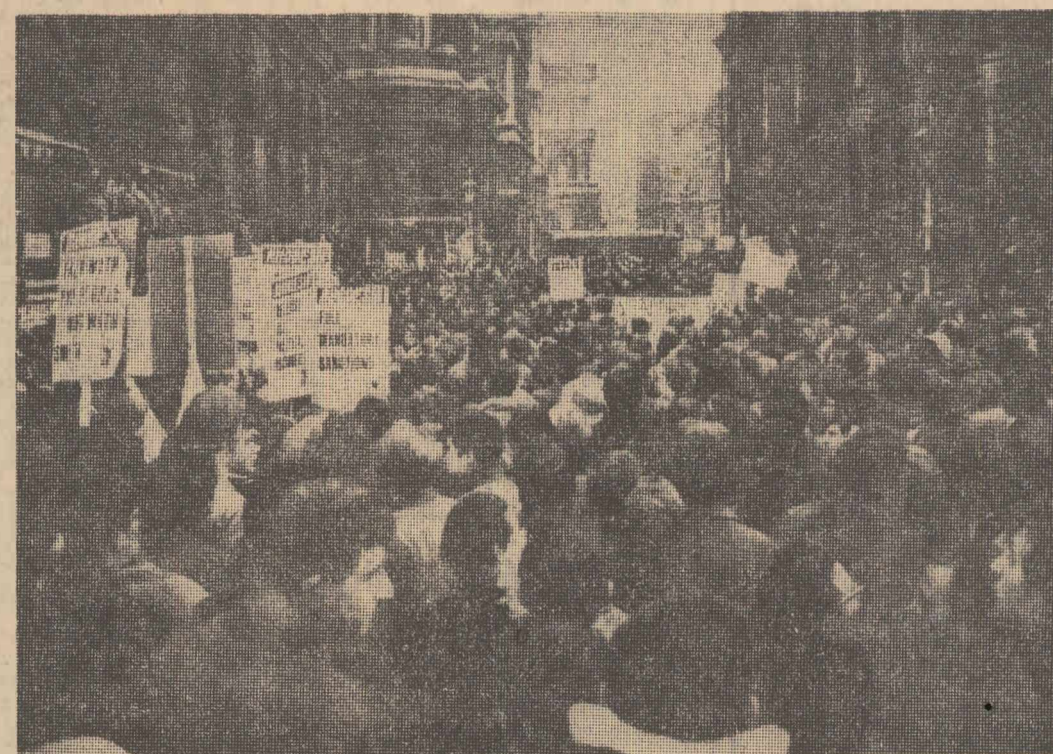
Val de frig în Statele Unite

- Minus 46 de grade în Wisconsin
- În Tennessee au fost închise școlile

NEW YORK 19 (Agerpres). — Un puternic val de frig s-a abătut asupra Statelor Unite, temperaturile în numeroase orașe americane variind între minus 15 grade și minus 46 de grade C. S-au înregistrat temperaturi de minus 44 și minus

Mișcarea „Un miliard pentru Vietnam”

PARIS 19. — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: Profesorul Alfred Kastler, laureat al Premiului Nobel pentru fizică, a semnat un apel în favoarea mișcării „Un miliard pentru Vietnam” al cărei scop este de a strînge un miliard de franci francezi vechi pentru Crucea roșie vietnameză. „Acest gest de solidaritate a spus el, va găsi un ecou sigur la celelalte popoare care împărtășesc sentimentele noastre”.

Contramanifestație pe Downing Street

Scena de mai sus a fost fotografiată la Londra, pe Downing Street, unde se află reședința primului ministru al Angliei, Harold Wilson. Grupurile de manifestanți poartă placarde prin care își exprimă nemulțumirea față de politica britanică în problema rhodesiană și cer aplicarea sancțiunilor împotriva rasistilor de la Salisbury (lozincile îndeamnă la „Convorbiri cu poporul, nu cu Smith”, „Eliberați toți prizonierii politici” etc.). Această acțiune a fost organizată cu succes ca o contramanifestație împotriva demonstrației inițiate de susținătorii regimului rasist al lui Smith. Cu acest prilej, partizanii lui Smith au provocat mai multe ciocniri. (Alte amănunte în corespondența de mai jos, transmisă din Londra de la Bob Leeson)

Corespondență din Londra de la Bob Leeson

CENTRIFUGA RHODESIANĂ

Deși evenimentele petrecute în ultimele zile au deplasat-o oarecum pe planul doi al preocupărilor politice, situația din Rhodesia continuă să aibă o influență importantă, atît la Londra cît și la Salisbury.

În capitala britanică, problema rhodesiană a ieșit din nou disensiunile din cadrul partidului conservator, disensiuni care exprimă, în fapt, nemulțumirea conservatorilor față de slăbiciunile conducerii reprezentate de liderul partidului, Edward Heath. În Rhodesia, Smith și guvernul coloniștilor albi este finta unor atacuri declanșate din partea de dreapta și din partea de stînga din sinul populației albe.

Un fenomen nou ce se manifestă mai pregnant îl constituie presiunea exercitată asupra lui Smith de propria sa aripă, a extremei drepte. În ziarul marilor proprietari ai „finanțelor rhodesiene” — un sprijinitor hotărât al Frontului rhodesian al lui Ian Smith — se putea citi recent că partidul lui Smith „este în prezent profund dezamăgit și se constată în propriile rânduri sămînta unei puternice dezintegrări”. La acesta, Smith a răspuns că ziarul trebuie să facă o alegere clară între o Rhodesie multirasială sau segregatie între albi și negri.

„Nu există cale de mijloc” a afirmat el.

La sfîrșitul săptămînii trecute, în capitala rhodesiană au circulat zvonuri privind posibilitatea ca aripa de dreapta a Frontului rhodesian să se situeze pe o poziție separatistă și să grupeze în jurul ei pe acei miniștri ai lui Smith care sînt dispuși să adopte o linie și mai violentă. Nu este exclus ca elementele de extremă dreaptă să înfrunte, în cazul unor alegeri, pe candidații oficiali ai Frontului rhodesian. Pe de altă parte, aproximativ 30 de oameni de afaceri rhodesieni au difuzat un document, cu caracter particular în care cer ca Rhodesia să accepte compromisul oferit de Wilson cu privire la întîlnirile avute cu Smith pe bordul crucătorului „Tiger”. Ei afirmă că propunerile lui Wilson oferă cel mai bun lucru care poate fi obținut de albi rhodesieni în eventualitatea unor acțiuni și mai drastice posibile. Se consideră că dacă punctul lor de vedere va fi respins în întregime, ei ar

putea lua în considerare crearea unui partid de opoziție al albilor — moderat, denumit provizoriu „partidul reconstrucției”. După cum apreciază ziarul „Sunday Mail”, care apare la Salisbury, „oficializarea” acestui partid urmează să se producă în curînd după organizarea unui congres național.

Aceste fenomene de fărîmîțare a rîndurilor minorității dominante din Salisbury poate avea implicații serioase asupra stabilității regimului actual. Revîndînd la Londra, problema rhodesiană a „explodat” cu prilejul unui miting ținut în Trafalgar Square de Duncan Sandys și un mic grup de deputați conservatori, reprezentînd aripa de dreapta. Lozincile expuse la acest miting au fost: „Reîncepeți tratativele” și „Pace cu Rhodesia”. În sprijinul lui Sandys au venit conservatorii de dreapta, membrii unor mici grupuri engleze de orientare fascistă și alte elemente care se pronunță în favoarea lui Smith. Participanții la acțiunea din Trafalgar Square au fost înfrîmițați pe străzile capitalei, de contrademonstrația unor tineri socialiști, comuniști și liberali, și de membrii altor grupuri care se opun oricărui com-

promis cu Smith și cer ca în Rhodesia să se urmeze politica „un om un vot”. Cele două coloane de demonstrații s-au îndreptat spre reședința primului ministru din Downing Street pentru a-și exprima — de pe poziții opuse — dezaprobarea față de politica guvernamentală, dar strada a fost baricadată de poliție. După unele ciocniri între cele două grupuri au fost arestate 11 persoane.

Semnificația acestei acțiuni a fost caracterizată în felul următor de ziarul „Daily Telegraph”: „Ce a urmărit Sandys prin manifestația organizată în Trafalgar Square... Acesta a fost un alt exercițiu pe cont propriu de conducere, întreprins de o marcanță personalitate conservatoare... Din cele ce s-au putut auzi, acolo s-au aflat acei conservatori frustrați care se consideră nemulțumiți de ezităările și tacticele lui Heath”. Cu alte cuvinte, este vorba de o încercare de a face din Duncan Sandys un prezumtiv lider conservator, care să fie opus actualului lider.

După cum se vede, la Londra, la fel ca la Salisbury, problema rhodesiană a devenit instrumentul unor lupte intestinale în rîndurile celor ce sprijină dominația minorității. Într-un timp, se pregătesc noi acțiuni unite ale celor care luptă pentru cauza dreptății a majorității africane.

19 ianuarie

În cîteva rînduri

• **DELEGAȚIA CONSILIULUI NAȚIONAL AL CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE** din Republica Socialistă România, condusă de Roman Moldovan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele CNCS, a făcut miercuri o vizită la Comitetul de Stat al Planificării al U.R.S.S. Delegația a fost însoțită de Teodor Marinescu, ambasadorul României în Uniunea Sovietică. În aceeași zi, delegația a vizitat Ministerul Învățămîntului Superior și Mediu de Specialitate al U.R.S.S.

• **ÎN CAPITALA R.P.D. COREENE**, au început miercuri lucrările unei consfătuiri pe țară a lucrătorilor din industria construcțiilor de mașini. La consfătuire participă Kim Ir Sen, secretar general al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, președintele Consiliului de Miniștri și alți conducători de partid și de stat.

• **MINISTRUL DE EXTERNE VEST-GERMAN, WILLY BRANDT**, se va întîlni la Washington, la 9 februarie, cu secretarul de stat american Dean Rusk. Cei doi miniștri vor discuta la un „tur de orizont” al situației internaționale.

• **LA SÂNTIERELE NAVALE DIN MIDDLESBROUGH (MAREA BRITANIE)** a fost lansat la apă cargoul „Zemia Bydgoska”, cu deplasamentul de 24.000 de tone, construit pentru flota de transport a R. P. Polone. Tot la Middlesbrough se construiesc pentru Polonia o a doua navă de același tip.

• **UN NOU SATELIT DE COMUNICAȚII** urmează să fie plasat pe o orbită „staționară” deasupra Oceanului Pacific luna viitoare, a anunțat miercuri Corporația de comunicații prin satelit (Comsat). Printr-un acord încheiat cu Administrația națională pentru problemele aeronautice și cercetarea spațiului cosmic (NASA), satelitul, care va facilita comunicațiile dintre S.U.A. și Europa, va fi lansat la 15 februarie, de pe baza de la Cape Kennedy.

• **ELVEȚIA DEMONSTREAZĂ CĂ REZERVELE MANIFESTATE FAȚĂ DE ALIMENTELE CONGELATE SÎNT O PREJUDECATĂ**. În 1965 ea a consumat 32,81 milioane kilograme de produse congelate, respectiv 5,32 kilograme pe cap de locuitor. La aceasta se adaugă 13,52 milioane litri de gheață și înghețată.

• **ORGANIZAȚIA MONDIALĂ A SĂNĂȚĂȚII** a înregistrat pînă acum în întreaga lume 2.830.000 de leproși, apăsîndu-se că în afara acestei cifre ar exista încă aproximativ 8 milioane de cazuri.

O „armada” de pirați în mările Pieței comune

200 de milioane... 500 de milioane... foarte probabil 1 miliard de franci belgieni (circa 100 de milioane de franci francezi): aceasta este „escala” cifrelor apărute în presa din țările Pieței comune cu privire la valoarea sumelor încasate în mod fraudulos de unele firme occidentale — deocamdată divulgate parțial — implicate în marea afacere a „exporturilor fantomă” sau „pirateriei comunitare” cum i se mai spune, care a produs „emoții” în cercurile C.E.E., de la membrii Comisiei executive, pînă la ultimul vameș.

Întreprindere

„de talie europeană”

Totul funcționa în cele mai bune condiții. Mai mult de 150 de ambarcațiuni de mic tonaj navigau neobosite pe mări, fluvii și canale, din Belgia spre Anglia sau spre Danemarca, apoi spre Olanda, Germania occidentală sau Franța și din nou în Belgia, pe ălele unor itinerarii întortochiate, strîni.

De mai bine de șase luni (și cine știe dacă nu de opt, zece ori douăsprezece) această intensă activitate se desfășura cu siguranță, discreția și operativitatea unei afaceri bine puse la punct: un comerț modern pentru exportul de cereale și furaje — eventual produse industriale — a cărui rețea cuprîndea cel puțin patru țări ale C.E.E., plus cîteva ale „vecinului” — Asociația europeană a liberului schimb. Răspîndite în capitala și porturi, nucleele,

alcătuite din agenți comerciali, experți, mai ales în chibșurile juridice ale tarifelor vamale comunitare și în falsificarea actelor, facturilor și altor documente, contabilii, funcționarii, căpitani de vase etc., etc., nu stău de sigur, că erau legate toate, prin fire nevăzute, de același „creier” care le conducea, de undeva, către țeluri ignorate de ele. Dar nu stău, pentru că nu trebuiau să știe, altfel discreția ar fi fost primejduită.

În timp ce la Bruxelles, tehnocrații Comisiei Hallstein dezbăteau proiectele pentru faimoasa firmă de „talie europeană”, model de gigant cu capacități de concurență strîvitoare la care visează trubadurii integrării, în adîncurile Pieței comune lua naștere ilicitul o reală firmă „de talie europeană”, firmă „anonimă”. Pînă acum s-a aflat că erau „integrate” în activitatea ei, vreo 11 întreprinderi occidentale de diferite naționalități. Discreția cu care se face ancheta îi determină pe ziarisții

să presupună că numărul lor este cu mult mai mare. Se remarcă, deosebi, cantitatea de comunicate apărute în presa occidentală, în care o serie de firme precizează că nu sînt amestecate în „afacere”.

Utilizînd reversul organizației, financiar și juridic al „Europei verzi”, precum și al mecanismului tarifelor industriale comunitare, „firma” încasase sume fabuloase din fondurile consacrate ocrotirii exporturilor C.E.E. de concurența pe piața mondială.

Un marinar vorbește

În cafenelele de lîngă portul belgian Anvers, tema favorită de discuție a marinarilor este, în aceste zile, „afacerea”. După cum relatează zărele occidentale pe baza măturilor culesse la fata locului, scandalul a fost declanșat de comandantul unei ambarcațiuni, într-o seară cînd băuse prea multă bere. Făcînd ochul portului, spre a schimba o vorbă cu unul și altul, el s-a lăudat că-i merge foarte bine: „Vă doresc tuturor același notoc, le spunea comandantul. De săptămîni umbli din port în port prin toate țările „celor șase”, fără să-mi descarc marfa. Ce-mi pasă? Patronii mei întrec în dărî-

cie pe toți cei pentru care am lucrat de cînd s-a sfîrșit războiul”.

Printre ascultătorii acestei istorii fantastice, s-au găsit, desigur, și informatorii poliției. Și așa afacerea „a răsunat” și a ajuns la urechea autorităților. Vorbărețul marinar a fost chemat și anchetat și, de atunci, nu mai are liniște. Alți 150 ca dînsul sînt în frîgurile „dialogului” cu poliția sau ale așteptării lui: unii din ei încă nu s-au întors de peste mări și țări. Sînt căpitani unei adăvîrate „armada” fantomă care pleacă nu ca să descarce, transporta nu ca să depoziteze, depozita nu pentru consum.

„Modelul” unui itinerariu pentru „armada” era cam acesta: un mic cargonot sosește, de pildă, din nordul Franței la Anvers, unde prezintă documente false care indică drept destinație, să spunem Copenhaga. În portul belgian, aceeași marfă este transbordată pe alt vas și îndreptată spre Hamburg, cu alte documente false în care se specifică drept destinație ultimă Anglia. Cu acest sistem, prețușii exportatori obțineau compensații de două ori: o dată pentru Danemarca, a doua oară pentru Anglia, deși marfa nu părăsea

efectiv teritoriul Pieței comune.

Unele cercuri subliniază chiar modul cu totul întîmplător cum s-a aflat de afacere. „Dacă marinarul ar fi băut mai puțină bere, care ar fi fost urmarea?” se întreabă un corespondent de presă care adaugă: „În anumite sîtere se consideră de neînțeles cum a fost cu puțință la 150 de vase să culegere apele Pieței occidentale fără ca atenția vameșilor sau a controlorilor din departamentele economice să fi fost alarmată. Se sugerează că ar putea fi vorba de complicități oficiale”.

Dar mai sînt și ciudățeni de altă natură: potrivit corespondenților de presă, omul care a declanșat „scandalul” — căpitânul de ambarcațiune amintit — este extrem de precăut. Nu circulă decît între casă și locul anchetei: se teme să nu cadă victima vreunui „accident”.

Cine plătește?

Precum se știe, Piața comună a instituit un fond — Fondul european de orientare și garanție agricolă (F.O.E.G.A.), „pusculița agricolă” — cum i se mai spune, din care se alocă exportatorilor diferența dintre prețul

real al produselor agricole și prețul mondial. Datorită sistemului complicat de calcul, sumele din „pusculiță” sînt vărsate cu întîrzieri de ani, din care cauză, pînă la rambursare, diferențele sînt plătite de administrația de resort a fiecărui guvern. Profitînd de acest cadru, firma pirat organiza exporturi fictive pentru care încasase compensațiile, așa cum s-a văzut.

Cine va plăti? se întreabă ziarele și cercurile de afaceri din Europa occidentală. Potrivit unor păreri, în nici un caz F.O.E.G.A. care este deja în întîrziere pe plată. Deocamdată frustrate sînt fondurile alocate acestor plăți de țările unde s-a desfășurat activitatea „firmei”. Se notează că afacerea este atât de în-cilicată, încît e greu de prevăzut care va fi încheierea anchetei. Sursele judiciare apreciază că cercetările ar putea dura și un an de zile, avînd în vedere implicațiile imense ale fraudei, relea că ei foarte întînsă și, mai cu seamă, complicitățile și răspîndirea ei pe teritorii mai multor state.

Dar cine este creierul care a inventat și organizat „gan-gul comunitar”? Va ajunge ancheta pînă la cel sau la cei-l alcătuiască?

RADU VASILIU

Bugetul „S.U.A.”, adresîndu-se „Economiei” care privește spre „Primejdia inflației”, în timp ce în față i se cascade gura de canal a „Primejdiei recesiunii”.

— „Totdeauna băiete, să fii atent la scări!”

Desen de HERBLOCK în „New York Post”